

Agnieszka Suchowierska
Агнешка Суховерська

Katarzyna Szostak-Król
Катажина Шостак-Круль

Na dobry początek

Powitalna książka-prezent
dla dzieci i rodziców z Ukrainy

Нехай стане це добрим початком

Привітальна книжка-подарунок
для дітей та їхніх батьків з України

Tłumaczenie: Ksenia Charczenko

Переклад: Ксенії Харченко

Ilustracje: Grażyna Rigall, Bartek Brosz

Ілюстрації: Гражини Рігалл, Бартека Броша

Autorki: Agnieszka Suchowierska, Katarzyna Szostak-Król

Tłumaczenie na język ukraiński: Ksenia Charczenko

Projekt okładki: Tomasz Kaczkowski

Ilustracje: Grażyna Rigall, Bartłomiej Brosz

Redakcja polska: Jacek Foromański

Redakcja ukraińska: Anastasia Kowałyszyn


Lektorzy: Wiesław Czołpiński, Lesia Pasichnyk


Opracowanie graficzne, skład:

JOTPEG s.c. Marcin Wierciński, Łukasz Mazur

ul. Ciesielska 2 lok. 4, 15-542 Białystok

e-mail: kontakt@jotpeg.pl

Książka w wersji online wraz z materiałami audio oznaczonymi ikoną  do bezpłatnego pobierania i wykorzystywania jest dostępna na stronach: gwo.pl/wspieramy, metropolie.pl/publikacje, atb.edu.pl/solidarnizukraina.

Електронну версію книжки і аудіоматеріали, позначені іконкою , можна безкоштовно завантажувати або читати й слухати на сторінках: gwo.pl/wspieramy, metropolie.pl/publikacje, atb.edu.pl/solidarnizukraina.

facebook: Na dobry początek / Нехай стане це добрим початком

© Copyright by Agnieszka Suchowierska, Katarzyna Szostak-Król

Wydawca: Agnieszka Suchowierska, Katarzyna Szostak-Król

Białystok 2022

ISBN 978-83-952625-1-7

Nakład 10 000 egzemplarzy

Druk: JOTPEG s.c. Marcin Wierciński, Łukasz Mazur

Egzemplarz bezpłatny

Partnerzy wydania: Unia Metropolii Polskich im. Pawła Adamowicza, Miasto Białystok
i Gdańskie Wydawnictwo Oświatowe



«Коли сміється дитина, сміється цілий світ».
Януш Корчак

Дорогі друзі з України!

Прийміть від нас у подарунок книжку «Нехай стане це добрим початком». Я щиро бажаю, щоб вивчення польської мови обернулося цікавою пригодою, яка принесла б не лише знання, а й нову дружбу та різнобічний розвиток. Я переконаний, що ви, любі учні, та ваші близькі у Польщі почуватиметеся мов удома.



Тадеуш Трусколаський

Tadeusz Truskolaski

**Мер міста Білостока
Президент Союзу польських митрополій
імені Павла Адамовича**

„Kiedy śmieje się dziecko, śmieje się cały świat”.
Janusz Korczak

Drodzy Przyjaciele z Ukrainy!

Przekazuję na Wasze ręce książkę powitalną „Na dobry początek”. Życzę, by nauka w Polsce stała się wspaniałą przygodą, by zaowocowała nie tylko wiedzą, ale też nowymi przyjaźniami i rozwijającymi doświadczeniami. Ufam, że zarówno Wy, Drodzy Uczniowie, jak i Wasi bliscy będziecie czuli się w Polsce jak w domu.

Tadeusz Truskolaski

Tadeusz Truskolaski

**Prezydent Miasta Białegostoku
Prezes Unii Metropolii Polskich im. Pawła Adamowicza**

Rozdział pierwszy

Poduszka pachniała dziwnie, ale i tak była o wiele lepsza niż złożony w kostkę **sweter** pod głową. **Łóżko** też było obce i chłodne, lecz lepsze od siedzenia w pociągu. **Mama** przykryła Daniłę kołdrą i usiadła na brzegu tapczanu.

– Śpij, synku, już jest dobrze. Niech ci się przyśni coś ładnego. Pamiętasz, jak chodziliśmy po Alei Pejzażowej w Kijowie? – spytała ze smutnym uśmiechem.

Daniło, mimo woli, także uśmiechnął się do tego wspomnienia. Szybko jednak spoważniał.

– Mamusiu, kiedy wrócimy do domu?

– Niebawem... – Mama odwróciła wzrok.

– Niebawem. A teraz już śpij. Miałeś dziś **dużo** wrażeń, a jutro czekają cię następne. Pójdiesz do nowej szkoły. **Szkoła** będzie fajna, zobaczysz.

– Kiedy przyjedzie do nas **tato**?

– Nie wiem, synku. Jak tylko będzie mógł.

– Albo my pojedziemy do niego?

– Tak, synku. Albo my pojedziemy do niego – potwórzyła mama i otuliła Daniłę kołdrą.

Daniło patrzył na nią. Błada, z podkrążonymi oczyma wyglądała na zmęczoną. Postanowił być dzielny jak tata, nie rozklejać się, ale... nie mógł się powstrzymać.

– Wszystko jest tu inne – poskarżył się.

– Niby podobne, a jednak całkiem inne.

Розділ перший

Подушка мала якийсь дивний запах, але це однаково було набагато краще, ніж підкладений під голову **свєтр**. **Ліжко**, що здавалося чужим і холодним, також виявилось набагато ліпше за сидіння в поїзді. **Мама** накрила Данилка ковдрою і присіла скраєчку.

– Спи, мій любий, усе добре. Нехай тобі насняться хороші сни. Пам'ятаєш, як ми гуляли на Пейзажній алеї в Києві? – запитала мама, сумовито всміхнувшись.

Данило несамохіть зрадів, згадавши той день.

– Мамо, а ми колись повернемося додому? – раптом серйозно запитав він.

– Звісно, – сказала мама і відвернулася. – Уже скоро. А тепер спи. Сьогодні в тебе і так **багато** вражень, а завтра з'явиться ще більше. Ти підеш до нової **школи**. Там буде класно, от побачиш.

– А коли приїде **tato**?

– Не знаю, синку. Коли тільки зможе.

– А може, ми до нього поїдемо?

– Так, любий. Ми теж можемо до нього поїхати, – підтвердила мама і підіткнула Данилкові ковдру.

Хлопчик дивився на маму. Вона була бліда, з темними колами під очима, виснажена. Данило обіцяв собі бути незворушним, як тато, не розклеюватись, але... заледве стримувався.

– Тут усе інакше, – поскаржився він.

– Ніби й схоже, але геть інакше.

– Niby podobne, a jednak całkiem inne – powtórzyła jak echo mama i położyła mu rękę na policzku.

Po dłuższej chwili wstała z tapczanu.

– Na pewno ci się tu spodoba. Zobaczysz. **Dobranoc**, synku. Musisz wypocząć.

Zgasiła światło i wyszła za szafę, gdzie był tak jakby duży **pokój** ich nowego domu. **Kuchnia** znajdowała się na korytarzu – wspólna dla wszystkich mieszkańców piętra.

Daniło został sam. Wkoło było ciemno, ale się nie bał. Czego tu się bać? Ciemności w obcym akademiku, który od dziś jest jego tymczasowym domem? Widział już w życiu gorsze rzeczy!

– Oczywiście, że mi się tu spodoba – powiedział sam do siebie, ale nie usłyszał w swoim głosie przekonania.

– Ніби й схоже, але геть інакше, – повторила мама і погладила Данилка по щоці. Посиділа ще трохи і встала з ліжка.

– Тобі тут точно сподобається. От побачиш. **Добраніч**, синку. Треба відпочити.

Мама вимкнула світло і вийшла в іншу **кімнату**, відгороджену від спальні шафою. **Кухня** в цьому гуртожитку була одна на цілий поверх.

Данилко лишився сам. Було темно, але він не боявся. Та й чого боятися? Темряви в незнайомому гуртожитку, який відтепер буде його новим домом бодай на якийсь час? Він уже бачив дещо набагато страшніше.

– Мені точно тут сподобається, – сказав хлопчик сам до себе, але прозвучало це не дуже переконливо. Чого б раптом йому



Niby dlaczego miałyby mu się spodobać? **Koledzy**, **zabawki**, **dom**, jego pokój – wszystko to nagle znikło. TU nie miał nic. Nie wiedział nawet, co mówią ci wszyscy nieznanymi ludziami. Nie rozumiał napisów na budynkach.

Mama też niewiele rozumiała. Udawała, że świetnie sobie radzi, ale Daniłko widział, że ciągle ma niepewność w oczach. „Szybko się wszystkiego nauczymy” – mówiła i mrugała do Daniły, ale chyba sama nie była tego taka pewna. Była zupełnie inną mamą niż TAM, w domu. Tamta mama była pogodna, rozgadana, na wszystko miała radę. Nowa mama ciągle rozglądała się wokół i **cicho**, przeproszająco zadawała obcym ludziom pytania, których oni nie rozumieli. Albo milczała. Nowa mama biegła we wszystkie strony naraz lub siedziała bez ruchu z dziwnym wyrazem twarzy. Była wciąż zdenerwowana, ale udawała przed synem, że czuje się **dobrze** i jest jej prawie **wesoło**. Próbowwała nawet żartować, kiedy się okazało, że zabłądzili.

– Trzeba było wziąć kompas! – wykrzyknęła wtedy do Daniła.

– Nie jestem już dzieckiem – odpowiedział, dając jej do zrozumienia, żeby przestała traktować go jak malucha.

Nie zdradził jej, że od kilku dni czuje się, jakby był **dorosły**.

Kiedy z dworca kolejowego dotarli wreszcie do akademika, Daniłko od razu poczuł ten **zapach**. Woń, której nie dało się opisać. Tak pachniało tylko w tym miejscu.

мало тут подобатись? **Друзі**, **іграшки**, **дім**, його кімната – усе це раптом зникло. Тут у нього нічого не було. А до всього Данилко геть не розумів, що кажуть усі ці незнайомці. На вивісках були якісь дивні літери.

Мама теж була розгублена. Вдавала, ніби усе під контролем, але Данило бачив, що вона геть не така впевнена, як хоче здаватись. «Ми швидко всього навчимося, от побачиш», – підморгувала вона Данилкові, але не надто бадьоро. Це була якась інша мама, не така, як удома. Та мама була спокійна, балакуча, хазяйновита. А ця нова сторожко роззиралась і, немов у чомусь винна, **тихо** ставила чужим людям питання, яких вони не розуміли. Або мовчала. Ця інша мама то розривалась між купою справ, то мовчки сиділа. Була постійно знервована, але перед Данилком вдавала, ніби все **добре** і що їй аж **весело**. Навіть спробувала пожартувати, коли виявилось, що вони заблукали.

– Треба було взяти компас! – вигукнула вона.

– Я вже не дитина, – відповів Данилко. Йому дуже хотілося, щоб мама не ставилась до нього, мов до якогось малюка.

Він не сказав, що вже кілька днів почувується справді **дорослим**.

Коли вони з вокзалу нарешті добралися до гуртожитку, Данилко одразу відчув цей **запах**. Якийсь дивний. Так пахло тільки тут.

W domu wszystko miało zapach jego rodziny: mamy, taty i Daniły. Łóżko pachniało dobrymi snami, tapczan rodziców – mamą i tatą, **stół** w kuchni wydzielał woń drewna i jedzenia, a drzwi wejściowe czuć było chłodem, wiatrem i podwórzem.

Tu wszystko pachniało akademikiem. Wszędzie unosiła się woń zimna, wilgoci, mydła i kurzu. Przyjemno-nieprzyjemna. Słodko nijaka. Obca.

Mimo wszystko, to nie był brzydki zapach. Daniło wdychał go i próbował zebrać myśli.

Kiedy pani w recepcji dawała im **klucz** do ich pokoju, uśmiechnęła się do niego i powiedziała coś szybko po polsku.

– Mamo, rozumiesz? – spytał Daniło.

Mama nie odpowiedziała, tylko spojrzała tak, jakby coś ją spłoszyło. Wtedy odezwała się **dziewczynka**, która stała w głębi korytarza. Daniło nie zauważył jej wcześniej. Miała długie **włosy** koloru ciemnoblond, jasne **oczy** i trochę piegowaty **nos**.

– Ja rozumiem – powiedziała nieśmiało i podeszła bliżej. – **Ona** mówi, żebyś zapamiętał, co ci się dziś będzie śniło, bo sny na nowym miejscu zawsze się sprawdzają.



Удома все пахло його родиною – мамою, татом і ним. У його ліжку панував запах солодких снів, батьківська спальня пахла мамою і татом, **стіл** у кухні мав аромат дерева та чогось смачненького, а вхідні двері – холоду, вітру і подвір'я.

А тут усе пахло гуртожитком. Це був запах холоду, вологи, мила і пилуки. Приємно-неприємний. Солодко ніякий. Чужий.

Та попри все Данилко вирішив, що цей запах не викликає в нього огиди. Він глибоко дихав і намагався зібратися з думками.

Коли жінка на вході віддала їм **ключ** до кімнати, то всміхнулась і швидко щось сказала чужою мовою.

– Мамо, ти все зрозуміла? – запитав Данилко. Мама не відповіла і здригнулась, немов її щось налякало. Раптом з коридору долинув дівчачий голос. Данилко раніше цієї **дівчинки** не помічав. У неї було русяве **волосся**, світлі **очі** й укритий ластовинням **ніс**.

– Я зрозуміла, – сором'язливо сказала **вона** і підійшла ближче. – Ця жінка сказала, щоб ти запам'ятав, що сьогодні снитиметься, бо сні на новому місці завжди збуваються.

Gdyby to była inna sytuacja, Daniłło by jej odpowiedział, że nie wierzy we wróżby. Dziś był tak zmęczony i wystraszony, że popatrzył na nieznaną dziewczynkę z wdzięcznością.

– Mieszkamy w pokojach numer **szesnaście** i **siedemnaście**, a wy? – spytała nieznaną.

Мама spojrzała na numerek przy kluczu, który właśnie dostała, a potem uśmiechnęła się do dziewczynki jak do kogoś z rodziny.

– My pod numerem **dziewiętnaście**. Będziemy sąsiadami.

– To **do widzenia** – nieznaną bezwiednie pomachała ręką.

– Do widzenia – mama też podniosła dłoń, tak jakby nie trwała żadna wojna, a ta dziewczynka była ich sąsiadką.

– Wszystko będzie dobrze, zobaczycie. Jeśli czegoś nie będziecie wiedzieć, zawsze możecie mnie spytać – dodała poważnie nieznaną i lekko wbiegła na **schody**.

Kiedy Daniłło z mamą zaczęli iść w kierunku windy, krzyknęła jeszcze:

– Koniecznie zapamiętaj, co ci się będzie śniło! **Hej! Do jutra!**

Teraz Daniłło leżał w łóżku. Nie mógł zasnąć. Myślał o tacie. Gdzie teraz jest? Co robi? Czy jest bezpieczny? Kiedy się zobaczą?

– Tatusiu – szepnęła w ciemność. – Tatusiu...

Якби все було інакше, то Данилко відповів би, що не вірить у всі ці забобони. Але зараз він був такий втомлений і переляканий, що подивився на незнайому дівчинку із вдячністю.

– Ми живемо в кімнатах номер **шістнадцять** і **сімнадцять**, а ви? – запитала вона.

Мама подивилася на номерок на ключах, які саме дістала, а потім усміхнулася дівчинці, мов рідній.

– А ми – в кімнаті номер **дев'ятнадцять**.

– **До зустрічі!** – помахала незнайомка на прощання.

– До зустрічі, – мама помахала у відповідь так, наче не було ніякої війни, а ця дівчинка жила в їхньому дворі.

– Все буде добре, от побачите. Як чогось не розумітимете, то завжди можете спитати мене, – серйозно додала їхня маленька сусідка і побігла кудись **сходами**.

Коли мама з Данилком рушили в бік ліфта, то ще гукнула наостанок:

– Обов'язково запам'ятай, що тобі снитиметься! **Бувай! До завтра!**

А зараз Данилко лежав у цьому чужому ліжку. Не міг заснути. Думав про тата. Де він? Що робить? Чи в безпеці? Коли вони знову побачаться?

– Татку, – прошепотів він кудись у темряву. – Татку...



Wtedy zaczął płakać. Jak najciszej – tak, żeby nie usłyszała go mama.

– Tatusiu, będę w Polsce dzielny tak jak ty w Ukrainie. Obiecałem i słowa dotrzymam. Tylko teraz chwilę sobie popłaczę, dobrze?

– Wolno ci płakać, synku. Nie ma niczego złego w łzach – usłyszał w głowie głos taty. – Zobaczysz, z każdym dniem będzie trochę lepiej.

І розплакався. Але плакав Данилко тихо–тихо, щоб мама не почула.

– Татку, я в Польщі буду такий само сильний, як ти в Україні. Я ж пообіцяв. Так і зроблю. А зараз трохи поплачу. Це ж нічого?

– Поплач, синку. У цьому немає нічого поганого, – Данилко немов почув татів голос. – От побачиш: щодня ставатиме трохи краще.



Posłuchaj i powtórz Слух-повторюй

poduszka sweter łóżko mama dużo szkoła tato
dobranoc pokój kuchnia koledzy zabawki dom cicho
dobrze wesoło dorosły zapach stół klucz dziewczynka
włosy oczy nos ona szesnaście siedemnaście dziewiętnaście
do widzenia schody hej do jutra

Ćwiczenie 1 Вправа № 1

- Znajdź i podkreśl w tekście podane niżej wyrazy. Знайди й підкресли виділені в тексті слова.
- Sprawdź w ukraińskiej wersji opowiadania, co oznaczają te słowa. Перевір в українській частині, що ці слова означають.
- Zapisz, co oznaczają te słowa w języku ukraińskim. Запиши ці слова українською мовою.

sweter –

łóżko –

mama –

pokój –

koledzy –

zabawki –

stół –

klucz –

dziewczynka –

włosy –

oczy –

nos –

ona –

do widzenia –

hej –

do jutra –

Rozdział drugi

Kiedy Daniłło się obudził, za oknem panowały jeszcze ciemności. Spojrzał na zegarek – była czwarta piętnaście. „Może uda mi się jeszcze zasnąć” – pomyślał i przewrócił się na drugi bok. Łóżko zaskrzypiało i wtedy przypomniał sobie słowa nieznamomej dziewczynki, którą spotkał wczoraj w recepcji: „Koniecznie zapamiętaj, co ci się będzie śniło! To bardzo ważne”.

Daniłło spał dzisiaj niespokojnie. Śniło mu się, że biegał w kółko po jakichś drogach. Mijali go nieznanomi ludzie. Było zimno i chciało mu się pić. Bał się, że mama zniknie i zostanie tu sam. Sam w obcym kraju. Prosił mamę o herbatę, ale ona odpowiadała mu zniecierpliwiona: „Nie teraz, później. Wytrzymaj jeszcze, jesteś już dużym chłopcem. Powinieneś zrozumieć. Wytrzymaj”. Kiedy Daniłło próbował nie myśleć o tym, jak bardzo chce mu się pić, usłyszał czyjeś słowa. Nie wiadomo, skąd płynęły. To nie był głos mamy ani żadnego z przechodniów. Słowa dochodziły jakby z billboardu, obok którego właśnie przechodzili. Była na nim miła, uśmiechnięta pani w pięknej, złotej sukience. Miała długie, ciemne włosy. Trzymała w ręku coś, co wyglądało jak czarodziejska różdżka, ale równie dobrze mógłby to być zwyczajny patyk. W każdym razie to chyba ona powiedziała:

– Nie bój się, Daniłło! Naprawdę nie ma czego. Dziewczynka, którą wczoraj spotkałeś, miała rację. Niedługo dostaniesz

Розділ другий

Коли Данилко прокинувся, за вікном було ще геть темно. На годиннику – чверть на п’яту. «Спробую знову заснути», – подумав він і перевернувся на інший бік. Ліжко зaskрипіло, і Данилко згадав слова тієї дівчинки, з якою вчора зустрівся в коридорі: «Обов’язково запам’ятай, що тобі снитиметься! Це дуже важливо».

Данилко всю ніч крутився. Сьогодні йому снилося, що він без кінця бігав якимись дорогами. Навколо були самі незнайомці. Хлопчик замерз і дуже хотів пити. Боявся, що мама зникне і він залишиться сам. Сам у чужій країні. Просив маму налити йому чаю, але вона роздратовано відповідала: «Не зараз, давай пізніше. Зачекай, ти вже дорослий хлопець. Маєш усе розуміти. Зачекай». Данилко намагався не думати про те, як сильно йому хочеться пити, і раптом почув чийсь слова. Він не міг збагнути, звідки вони долинають. Це точно не котрийсь із перехожих. Здавалося, ніби з ним розмовляв хтось із білборда, повз який вони якраз проходили. На фото була усміхнена жінка в гарній золотій сукні. З довгим темним волоссям. У неї в руці було щось дуже схоже на чарівну паличку, хоча насправді вона могла виявитися геть звичайною. Хай там як, а ця жінка сказала:

– Не бійся, Данилку! Тобі справді нічого боятися. Дівчинка, яку ти вчора зустрів, усе правильно каже. Незабаром

prezent, który we wszystkim ci pomoże. Tak, nie przesłyszałeś się! Tylko go przypadkiem nie wyrzuć! Trzymaj się! **Do widzenia!**

Wtedy Daniło się obudził. „Szkoda, że to tylko sen i że wróżki, nawet takie z billboardów, nie istnieją” – pomyślał z żalem, a potem zaczął sobie wyobrażać prezent, który chciałby dostać. Duży, lekki laptop! Tak, laptop byłby najlepszy! Na pewno by pomógł! Na razie jednak Daniło nie tylko nie miał laptopa, ale na dodatek musiał iść do nowej szkoły. Do polskiej szkoły, w której nikogo nie znał. Trochę się bał. Każdy by się trochę bał na jego miejscu.

отримаєш подарунок, який стане тобі в пригоді. Так, тобі не здалось! Але будь уважний, щоб випадково його не викинути! Тримайся! **До зустрічі!**

Тепер уже Данилко остаточно прокинувся. «Шкода, що це тільки сон і що чарівниць, навіть із білбордів, не існує», – майнула в Данилка сумна думка. Хоча він одразу ж почав уявляти собі подарунок, який хотів би отримати. Великий, легенький ноутбук! Так, це було б супер! І він точно став би у пригоді! На жаль, комп'ютера в Данилка не було. Натомість попереду в нього перший день у новій школі. Хлопчик трохи боявся. Та й кожен на його місці відчував би те саме.





Posłuchaj i powtórz Слухай і повторюй

zegarek łóżko wczoraj dziś mama ona
nie pić pani włosy dziewczynka prezent
tak do widzenia laptop

Ćwiczenie 1 Вправа № 1

Niektóre wyrazy zaznaczone w tekście na kolorowo pojawiły się już w rozdziale pierwszym. Znajdź je i podkreśl. Деякі слова і фрази, позначені в тексті різними кольорами, уже траплялися тобі в першому розділі. Знайди їх і підкресли.

Ćwiczenie 2 Вправа № 2

Wpisz do dymków dialogowych wypowiedzi w języku ukraińskim lub polskim. Впиши у хмарки відповіді польською або українською мовою.



Rozdział trzeci

W klasie szóstej „a” właśnie rozpoczęła się **lekcja**. Daniło wszedł nieśmiało do sali, a **nauczycielka** od razu się domyśliła, kim jest. Spojrzała na niego przyjaźnie i powiedziała coś do dzieci. Daniło patrzył uważnie na uczennice i uczniów. A więc to są jego nowi **koledzy i koleżanki!**

W pierwszej ławce od okna siedziała... dziewczynka, którą spotkał wczoraj w recepcji!

– Jestem Polina. Możesz siedzieć ze mną.
– Odsunęła na brzeg ławki swoje **przybory szkolne**, żeby zrobić mu miejsce.

Daniło odetchnął z ulgą. Kogoś tu jednak znał.

– Śniła ci się Złata, wróżka w złotej sukni?
– zapytała konspiracyjnym szeptem Polina.

Daniło wzruszył ramionami.

– Widzę, że ci się śniła – dziewczynka uśmiechnęła się od ucha do ucha. – To znaczy, że pierwsza otrzymana od kogoś **rzecz** będzie ci pomagać. Osoba, która ci

Розділ третій

У 6–А саме розпочався **урок**. Данилко зайшов до класу якось несміливо, і **вчителька** одразу здогадалася, хто він. Лагідно подивилась на хлопчика та сказала щось іншим дітям. Данилко уважно розглядав інших учнів та учениць. Адже це його нові **друзі й подруги!**

За першою партою біля вікна сиділа... дівчинка, яку він учора зустрів у коридорі!

– Мене звати Поліна. Сідай поряд, – вона відсунула своє **шкільне приладдя**, щоб звільнити місце для Данилка.

Хлопчик полегшено зітхнув. У нього тут уже є знайома!

– Тобі наснилася Злата? Чарівниця в золотій sukні? – по-змовницьки запитала Поліна.

Данило стенув плечима.

– Ага, я вже бачу, що снилася! – на обличчі в його нової подруги розпливлась усмішка. – Це означає, що перша **річ**, яку ти від когось отримаєш, стане тобі



podaruje tę rzecz, też ci pomoże. Tak jest zawsze, gdy komuś się przyśni Złata.

Nauczycielka powiedziała coś głośno do niego i do Poliny.

– Musimy być **cicho** – przetłumaczyła Polina. – To **wychowawczyni**. Opiekuje się naszą klasą i uczy języka polskiego. Nazywa się Anna Wróblewska.

Pani Anna podeszła do ich ławki, ciepło spojrzała na Daniłę, powiedziała coś i wręczyła mu małą, papierową torebkę.

– **Weź**, to dla ciebie – przetłumaczyła Polina.

Daniło zaczął oglądać paczuszkę. Był zawiedziony. Co wspaniałego mogło się znajdować w zielonej torebce? Na pewno nie laptop!

в пригоді. Людина, яка її подарує, також тобі допоможе. Так завжди буває, коли сниться Злата.

Учителька щось голосно сказала Данилкові й Поліні.

– На уроці має бути **тихо**, – переклала Поліна. – Це **вчителька**. Вона – наш класний керівник, викладає польську мову. Її звати Анна Врублевська.

Пані Анна підійшла до їхньої парти, тепло посміхнулася Данилкові, щось сказала і дала йому маленький паперовий пакетик.

– **Візьми**, це тобі, – переклала Поліна.

Данилко роздивлявся пакетик. Він був дуже схвилований. Що ж у цьому зеленому пакунку? Точно не комп'ютер!



Posłuchaj i powtórz Слухай і повторюй

lekcja nauczycielka koleżanki i koledzy
przybory szkolne rzecz cicho wychowawczyni weź

DOBRA RADA

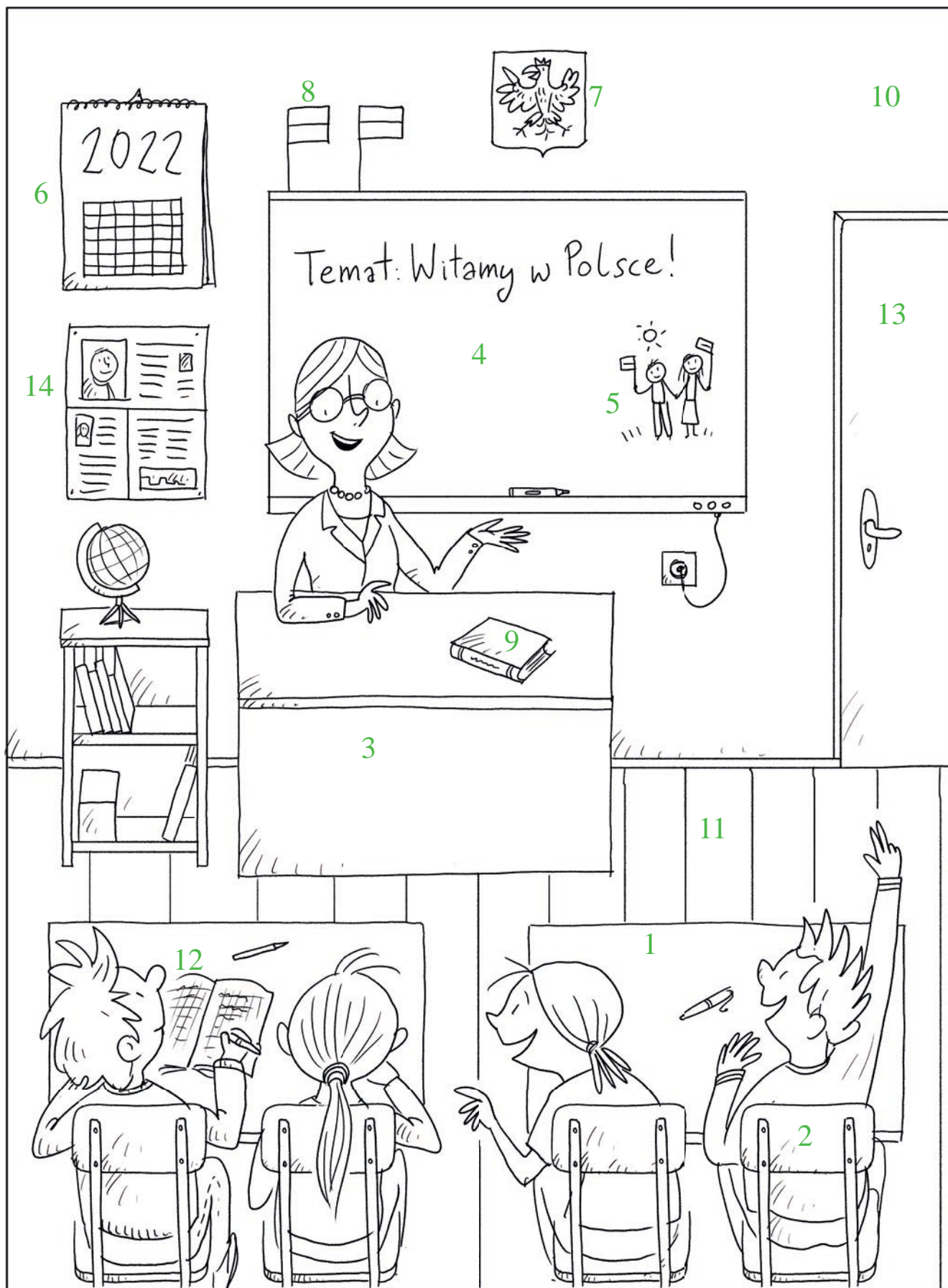
Pani wychowawczyni – do niej możesz zwrócić się o pomoc, gdy czegoś nie wiesz, źle się czujesz, ktoś ci dokucza, pokłóciłaś / pokłóciłeś się z kolegami i nie wiesz, co z tym zrobić.

ДОБРА ПОРАДА

Ти завжди можеш попросити вчительку про допомогу, якщо чогось не розумієш або не знаєш, якщо зле почувашся або хтось тебе дражнить, якщо посварився з друзями і не збагнеш, як поведися в цій ситуації.

Ćwiczenie 1 Вправа № 1

Pokoloruj rysunek. Розфарбуй малюнок.



Ćwiczenie 2 Управа № 2



Obejrzyj ilustrację przedstawiającą klasę Daniły. Powtórz za lektorem. Уважно роздивися клас Данилка на цьому малюнку. Повторюй за диктором.

1 – ławka 2 – krzesło 3 – biurko 4 – tablica 5 – rysunek 6 – kalendarz
7 – godło 8 – flaga 9 – książka 10 – ściana 11 – podłoga
12 – zeszyt 13 – drzwi 14 – gazetka

Ćwiczenie 3 Управа № 3

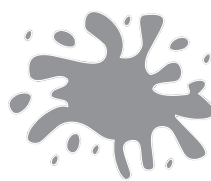


Posłuchaj, jak brzmią nazwy kolorów w języku polskim. Powtórz za lektorem.

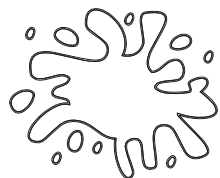
Послухай, як звучать назви кольорів польською мовою. Повторюй за диктором.



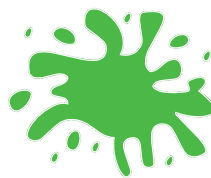
czarny



szary



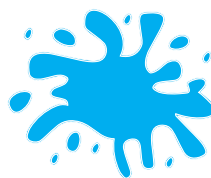
biały



zielony



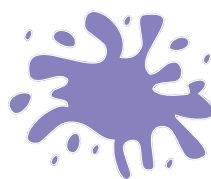
różowy



niebieski



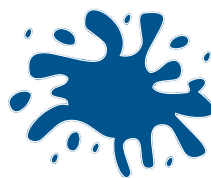
czerwony



fioletowy



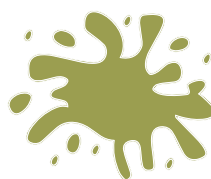
pomarańczowy



granatowy



brązowy



oliwkowy



żółty



beżowy

Ćwiczenie 4 Управа № 4

🎧 6 Obejrzyj ilustrację przedstawiającą salę gimnastyczną. Powtórz za lektorem. Уважно роздивися спортивний зал, зображений на цьому малюнку. Повторюй за диктором.

1 – strój gimnastyczny 2 – piłka koszykowa 3 – materac 4 – piłka nożna 5 – drabinki 6 – piłka lekarska 7 – kozioł 8 – gwizdek 9 – okno 10 – ściana 11 – podłoga 12 – kosz



Rozdział czwarty

Daniło otworzył torebkę, którą podarowała mu pani. W środku był ładny, plastikowy breloczek w kształcie bociana. **Bocian** był biały, miał czerwony dziób i długie ciemno-czerwone nogi. „To ma być ten wspaniały **prezent**? Zwykły plastikowy breloczek do kluczy?” – pomyślał niechętnie chłopiec.



– **Ja** też kiedyś dostałam tego... to znaczy takiego samego bociana. Jest niezwykły – rzekła dziwnym głosem Polina.

Pani Anna spojrzała znów na Daniłę, położyła przed nim dużą kartkę i powiedziała coś po polsku.

– To polskie **litery** – Polina przetłumaczyła słowa nauczycielki i dodała: – Musisz się ich nauczyć. Bez tego nic nie będziesz rozumieć. Ja też na początku dostałam taką kartkę.

Kartka wyglądała tak:

Розділ четвертий

Данилко розгорнув пакунок, який йому подарувала вчителька. Там лежав гарний пластиковий брелок у формі птаха. Це був **лелека** – білий, із червоним дзьобом і довгими темно-червоними ногами. «Це і є той самий **подарунок**? Звичайний пластиковий брелок для ключів?» – розчаровано подумав хлопчик.

– **Я** теж колись отримала в подарунок такого самого лелеку. Він незвичайний, – якось загадково сказала Поліна.

Пані Анна знову подивилася на Данилка, поклала перед ним аркуш паперу і сказала щось польською мовою.

– Це польські **літери**, – Поліна переклала слова вчительки і додаła: Треба їх вивчити. Без абетки нічого не зрозумієш. Я теж спочатку отримала такий самий аркуш.

Цей **аркуш** мав такий вигляд:



ALFABET АБЕТКА

A a [A]



aparat

A a A a

Ą ą [OH]



wąsy

Ą ą Ą ą

B b [BE]



babcia

B b B b

C c [Ц]



cyrk

C c C c

Ć ć [ЧЬ]



pięć

Ć ć Ć ć

D d [Д]



dom

D d D d

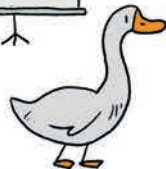
E e [E]



ekran

E e E e

Ę ę [EH]



gęś

Ę ę Ę ę

F f [Ф]



flaga

F f F f

G g [Г]



gitara

G g G g

H h [Х]



harcerka

H h H h

I i [И]



igła

I i I i

J j [Й]



jabłko

J j J j

K k [К]



kot

K k K k

L l [ЛЬ]



las

L l L l

Ł ł [Л]



łódka

Ł ł Ł ł

M m [M]  most 

N n [H]  nos 

Ń ń [HЬ]  koń 

O o [O]  oko 

Ó ó [Y]  ołówek 

P p [П]  piórnik 

R r [P]  ręka 

S s [C]  słoń 

Ś ś [ШЬ]  śnieg 

T t [T]  tort 


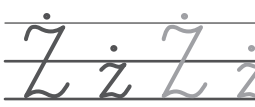
U u [Y]  ucho 

W w [B]  wiadro 

Y y [И]  farby 

Z z [З]  zając 

Ż ż [ЖЬ]  źrebak 

Ż ż [Ж]  żyrafa 



DWUZNAKI ДИФТОНГИ

Ch ch [x]



chleb

Ch ch Ch ch

Cz cz [Ч]



czajnik

Cz cz Cz cz

Dz dz [ДЗ]



dzwonek

Dz dz Dz dz

Dź dź [ДЖЬ]



niedźwiedź

Dź dź Dź dź

Dż dż [ДЖ]



dżem

Dż dż Dż dż

Sz sz [Ш]



szalik

Sz sz Sz sz

Rz rz [Ж]



rzeka

Rz rz Rz rz

Ćwiczenie 1 Вправа № 1

Naucz się polskich liter. Zapisz je. Вивчи польські літери. Запиши їх.

Ćwiczenie 2 Вправа № 2

a) Przeczytaj samogłoski, spółgłoski, dwuznaki. Прочитай голосні, приголосні, дифтонги.

SPÓŁGŁOSKI (голосні) b, c, ć, d, f, g, h, j, k, l, ł, m, n, ń, p, r, s, ś, t, w, z, ź, ż

SAMOGŁOSKI (приголосні) a, ą, e, ę, i, o, ó, u, y

DWUZNAKI (дифтонги) ch, cz, dz, dź, dż, rz, sz

DOBRA RADA

Są takie litery w języku polskim, które inaczej piszemy,
ale tak samo lub podobnie wymawiamy.

ДОБРА ПОРАДА

У польській мові є літери, які пишуться по-різному,
але вимовляються майже однаково.

ó [y] = u [y] ch [x] = h [x] rz [ж] = ż [ж] ć [ць] = ci [ць+i] dź [дзь] = dzi [дзі]

ń [нь] = ni [нь+i] ś [шь] = si [шь+i] ź [жь] = zi [зь]

b) Ро́внич рорррррр рррррр. Потррррр рррррр рррррр рррррр.

Ci ci [ць+і]



bocian

Ci ci Ci ci

Dzi dzi [дзі]



dziecko

Dzi dzi Dzi dzi

Ni ni [нь+і]



niebo

Ni ni Ni ni

Si si [шь+і]



siedem

Si si Si si

Zi zi [зь]



ziemniak

Zi zi Zi zi

Ćwiczenie 3 Вправа № 3



Posłuchaj podanych wyrazów, a następnie je przeczytaj. Послухай, як правильно читаються ці слова і словосполучення, а потім повтори.

dziewiętnaście (дев'ятнадцять)

do jutra (до завтра)

łóżko (ліжко)

klucz (ключ)

hej (привіт)

dziewczynka (дівчинка)

oczy (очі)

do widzenia (до зустрічі)

koledzy (друзі)

poduszka (подушка)

pokój (кімната)

siedemnaście (сімнадцять)

stół (стіл)

szesnaście (шістнадцять)

Ćwiczenie 4 Вправа № 4

Zapisz po polsku następujące wyrazy. Odczytaj je. Запиши польською ці слова, а потім прочитай їх.

matka / мама –

ona / вона –

tata / тато –

klucz / ключ –

brat / брат –

łóżko / ліжко –

syn / син –

stół / стіл –

córka / донька –

koledzy / друзі –

Rozdział piąty

Daniło odłożył breloczek na ławkę i zabrał się do pisania liter. Niektóre z nich wyglądały dziwnie, na przykład te, które miały na dole zakręcone ogonki albo skośne kreseczki na górze. Nie było wcale **łatwo** je zapisywać. Jego nowa **przyjaciółka** Polina przyglądała się mu uważnie i od czasu do czasu go poprawiała.

– Ten ogonek pod literą *q* skręca w prawo, a nie w lewo, nie pomył się.

– **Dobrze** – odpowiadał Daniło i starał się jeszcze bardziej.

Wtedy odniósł wrażenie, że na jego ławce coś się leciutko poruszyło. „Pewnie mi się wydawało” – przemknęło mu przez głowę i wrócił do pisania dużej litery *L*. Kiedy skończył kolejny rząd małych liter *ń*, coś znów się poruszyło. Daniło podniósł wzrok i ze zdziwienia aż otworzył usta.

Malutki bocian – breloczek mrugał okrągłymi czarnymi oczkami. Daniło przetarł oczy, uszczypnął się w rękę i spojrzał jeszcze raz w stronę bociana, który zaczął mrugać szybciej.

– Hej! Witaj, Daniło! – wykrzyknął cichutko, ale bardzo **wesoło**, i zaklekotał czerwonym dziobem.

Daniło spojrzał na Polinę, ale ona słuchała w skupieniu tego, co mówi pani.



Розділ п'ятий

Данилко поклав брелок на парту і взявся до пропису. Деякі літери були дивні, наприклад, із закрученими хвостиками або ж рисочками згори. **Легко** їх не виведеш. Його нова **подруга** Поліна стежила за Данилком і час від часу виправляла.

– Будь уважний, хвостик у літери *q* закручується в правий бік, а не в лівий.

– **Гаразд**, – сказав Данилко і далі старанно виписував нові літери.

І раптом йому здалось, ніби на парті щось ворухиться. «Щось привиділось», – подумав Данилко і повернувся до великої букви *L*. Коли розібрався з наступним рядком маленьких літер *ń*, щось знову поворухнулося. Данилко підвів очі й аж рота роззявив, бо...

Маленький лелека дивився на нього своїми чорними оченятами. Данилко вщипнув себе і ще раз поглянув на лелеку.

– Привіт, Данилку! – вигукнув птах тихенько, але дуже **весело**, і заклекотів.

Хлопчик подивився на свою сусідку, але Поліна уважно слухала вчительку.

– Nie, nie wydaje ci się, ja naprawdę potrafię mówić – zapewnił bocian. – **Nazywam się** Klek. Jestem tu po to, żeby ci pomóc.

– Czy już skończyłeś **pisanie**, Daniło? Jeśli nie, wracaj do pracy – odezwała się nagle **pani od języka polskiego**.

Wtedy Daniło ze zdumieniem zorientował się, że rozumie każde jej słowo! Mało tego – wiedział także, co mówią inni uczniowie!

– Jak tylko zadzwoni **dzwonek**, od razu lecimy zająć miejsce przy stole pingpongowym – szepnął **chłopiec** z sąsiedniej ławki.

– Nie martw się, ja szybko biegam – odpowiedział mu **kolega**.

Pod koniec lekcji wszystkie dzieci wstały z ławek. Na środek sali wyszło dwoje uczniów.

– Chcielibyśmy bardzo pani **podziękować** za to, że nas pani uczy, i złożyć serdeczne życzenia wszystkiego najlepszego. Oby pani miała samych mądrych i dobrych uczniów – powiedzieli i wręczyli pani Annie kwiaty oraz czekoladę.

– Bardzo mi miło, dziękuję – nauczycielka wzięła kwiaty i wstawiła je do wazonu. Czekoladę włożyła do swojej torebki.

„Jakie tu panują dziwne zwyczaje” – pomyślał Daniło. – „Muszę powiedzieć mamie, że w Polsce po skończonej lekcji wychowawczyni daje się kwiaty i czekoladę. Ale się zdziwi!”

– Ні, тобі не здається. Я справді вмію розмовляти, – сказав лелека. – **Мене звати** Клек. Я прийшов тобі допомогти.

– Данилку, ти вже закінчив із **прописом**? – раптом звернулася до хлопця **вчителька польської мови**.

І раптом Данилко збагнув, що розуміє кожне слово! Оце диво! Ба більше, він уже знав, що кажуть інші учні!

– Щойно продзвенить **дзвінок**, бігом займай місце за столом для настільного тенісу, – прошепотів **хлопець** із-за сусідньої парти.

– Спокійно, бігаю я швидко! – відповів його **друг**.

Наприкінці уроку всі учні встали з-за парт. Хлопчик і дівчинка вийшли на середину класу.

– Ми хотіли б **подякувати** за те, що навчаєте нас, і щиро побажати усього найкращого. Нехай у вас будуть лише найрозумніші та найдобріші учні! – сказали вони і подарували пані Анні квіти й шоколадку.

– Так приємно, дякую! – Вчителька поставила букет у вазу. Шоколадку поклала собі в сумочку.

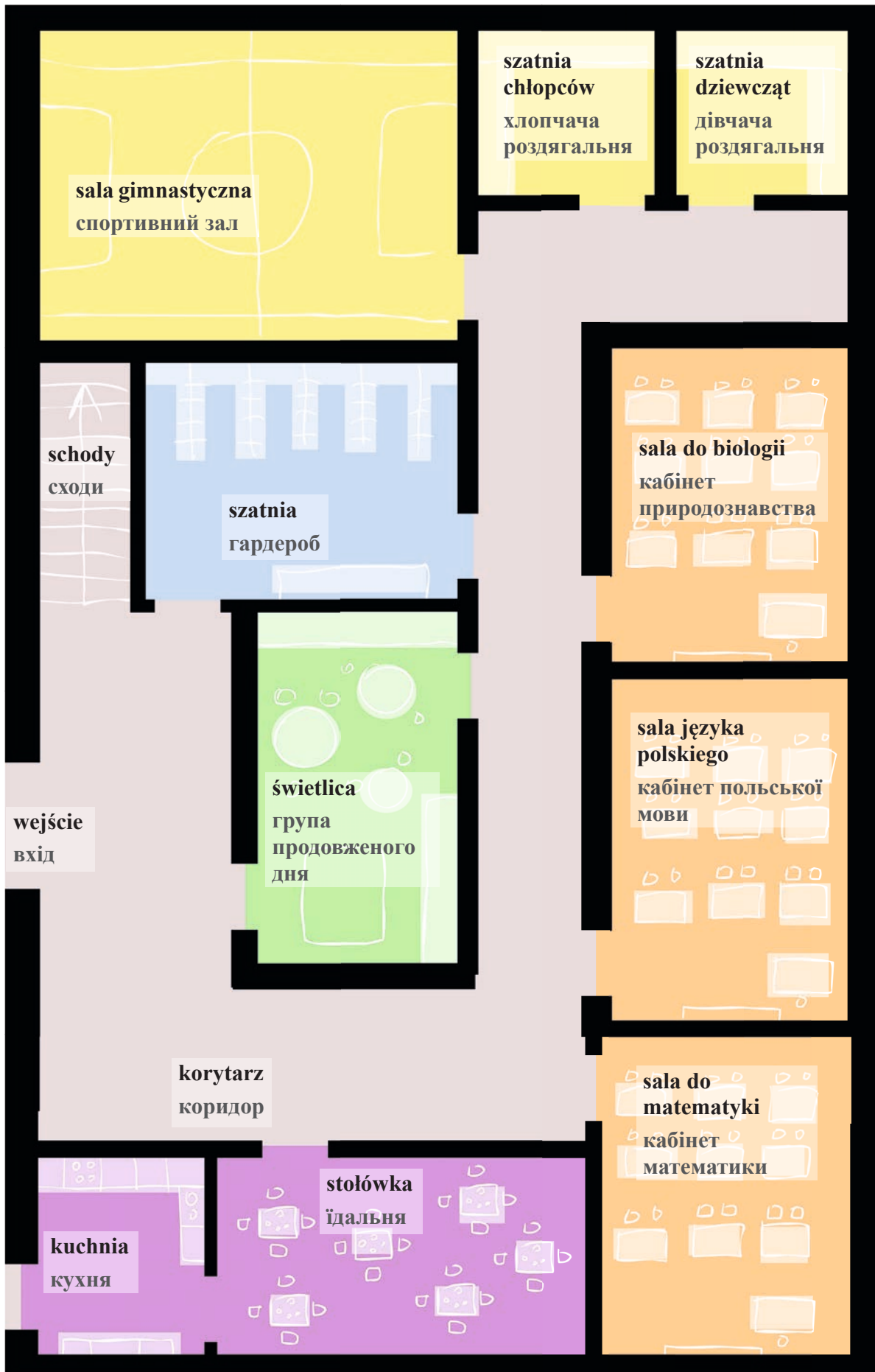
«Оце так, – подумав Данилко. – Треба буде мамі розказати, що в Польщі після уроків прийнято дарувати вчительці квіти й шоколадку. Як же вона здивується!».



Posłuchaj i powtórz Слухай і повторюй

łatwo przyjaciółka dobrze wesoło nazywam się pisanie
pani od języka polskiego dzwonek chłopiec kolega podziękować

parter перший поверх



pierwsze piętro другий поверх





Posłuchaj i powtórz Слухай і повторюй

parter pierwsze piętro wejście szatnia sklepik szkolny korytarz świetlica
 stołówka gabinet dyrektora sekretariat sala do języka polskiego sala do przyrody
 sala klasy pierwszej sala gimnastyczna szatnia dziewczynek szatnia chłopców

Ćwiczenie 1 Вправа № 1

Daniło nie może znaleźć różnych miejsc w szkole. Popatrz na plan i zapisz kolejno nazwy miejsc, które musi minąć. Данилко поки не вивчив, де і що розташоване в школі.

Подивися на схему й по черзі запиши назви всіх місць, повз які він має пройти.

- | | |
|-----------------------------|--------------------------|
| 1. wejście | 1. schody |
| 2. | 2. |
| 3. | 3. |
| 4. | 4. |
| 5. sala do języka polskiego | 5. |
| | 6. pracownia komputerowa |

Ćwiczenie 2 Вправа № 2

Wpisz brakujące litery. Wróć do ćwiczeń 1, 2 i 3 w rozdziale trzecim i zapisz, co po ukraińsku oznaczają poniższe wyrazy. Впиши літери, яких бракує, повернувшись до вправ № 1, 2, 3 у третьому розділі. Запиши, що українською означають ці вислови.

- | | |
|-------------------------|-----------------------|
| ł...wk... – | fl...g... – |
| krz...sł... – | ksi...żk... – |
| bi...rk... – | g...z...tk... – |
| t...bl...c... – | drzw... – |
| k...l...nd...rz – | z...szy... – |
| g...dł... – | r...s...n...k – |

Ćwiczenie 3 Вправа № 3

Uporządkuj sylaby i poprawnie zapisz podane wyrazy. Kolejność: 1 2 3 4 5. Розташуй склади у правильному порядку і запиши слова. Порядок складів: 1 2 3 4 5.

- | | |
|---|------------------|
| strój styczn y gimna – strój gimnastyczny | dekgwiz – |
| temarac – | kidrabin – |
| kapił nanoż – | nook – |
| kapił leskakar – | naścia – |
| ziolko – | łogapod – |

Ćwiczenie 4 Вправа № 4



Daniło uczy się w szóstej klasie. Obejrzyj jego plan lekcji. Powtórz za lektorem.

Данилко вчиться у шостому класі. Подивися на його розклад уроків. Повторюй за диктором.

godzina час	poniedziałek понеділок	wtorek вівторок	środa середа	czwartek четвер	piątek п'ятниця	sobota субота
8.00-8.45	język polski польська мова		matematyka математика		język polski dla obcokrajowców польська мова для іноземців	ping-pong настільний теніс
8.55-9.40	język polski польська мова	historia історія	geografia географія		zajęcia z wychowawcą виховна година	
9.50-10.35	biologia біологія	informatyka інформатика	wychowanie fizyczne фізкультура	język angielski англійська мова	wychowanie fizyczne фізкультура	
10.45-11.30	matematyka математика	matematyka математика	wychowanie fizyczne фізкультура	język polski польська мова	wychowanie fizyczne фізкультура	
11.45-12.30	technika конструювання	język angielski англійська мова	język polski польська мова	plastyka праця	matematyka математика	
12.45-13.30	muzyka музика	język angielski англійська мова				
niedziela wolna! неділя вихідний!						

Ćwiczenie 5 Вправа № 5

Jakie lekcje ma Daniło w podane dni tygodnia? Wypisz je z planu lekcji Daniły. Які уроки в які дні тижня має Данилко? Випиши їх із розкладу.

a) poniedziałek –

.....

b) wtorek –

.....

DOBRA RADA

Gdy się spóźnisz, idziesz do swojej klasy i mówisz: „Przepraszam za spóźnienie”.

ДОБРА ПОРАДА

Якщо запізнюєшся, то заходиш у клас і кажеш: «Przepraszam za spóźnienie».

Ćwiczenie 6 Вправа № 6

Zapisz swój plan lekcji. Запиши свій розклад уроків.

To jest mój plan lekcji Мій розклад уроків

godzina час	poniedziałek понеділок	wtorek вівторок	środa середа	czwartek четвер	piątek п'ятниця	sobota субота
niedziela wolna! неділя вихідний!						

DOBRA RADA

W szkole musimy zmieniać buty. Zostawiamy je w worku w szatni lub w szafce, w miejscu wyznaczonym dla klasy. Po lekcjach kapcie zostawiamy w worku – nie zabieramy ich do domu.

ДОБРА ПОРАДА

У школі треба перевзуватися, тому змінне взуття зберігаємо в сумочці у гардеробі або в шафці для вашого класу. Після уроків знову перевзуваємось і лишаємо змінне взуття у сумочці – додому його щоразу забирати не треба.

Ćwiczenie 7 Вправа № 7



Zobacz, co ma w plecaku Daniło. Powtórz za lektorem. Подивися, що у Данилка в рюкзаку. Повторюй за диктором.



Ćwiczenie 8 Вправа № 8

Odszyfruj nazwy podanych przedmiotów, a następnie zapisz je poprawnie. Kolejność występowania kolorów w wyrazach: 1 2 3 4. Розшифруй назви зазначених предметів, а потім запиши правильну версію. Стеж за порядком кольорів у словах: 1 2 3 4.

szytze –	kakred –
ręczpodnik –	kotorrek –
pisdługo –	cakple –
łóweko –	nikpiór –
tempekarów –	żkaksią –
zakma –	byfar –
nijlika –	tesno –
kiereka –	mórkoka –
kagum –	napkaka –

Ćwiczenie 9 Вправа № 9

Znajdź i wykreśl następujące nazwy przedmiotów, które można znaleźć w plecaku szkolnym. Знайди й закресли назви предметів, які можна знайти шкільному рюкзаку.

~~LINIKA~~ KOMÓRKA OŁÓWEK NOTES KSIĄŻKA KANAPKA GUMKA
MAZAK DŁUGOPIS ZESZYT FARBY KREDKI

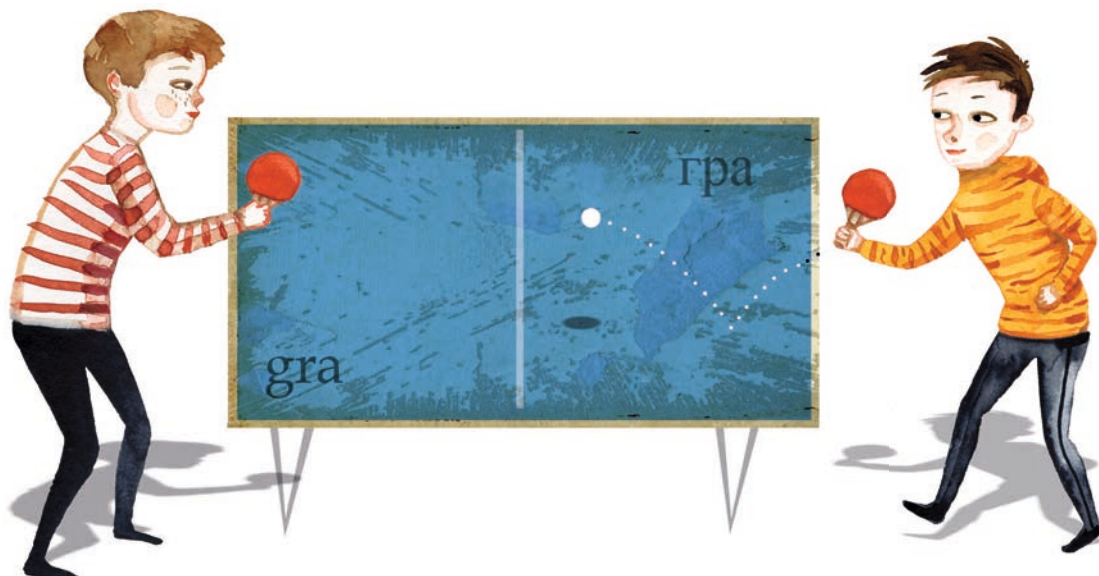
Ó	B	L	I	N	I	J	K	A	O	R
K	O	M	Ó	R	K	A	R	N	Ł	K
K	A	N	A	P	K	A	E	O	Ó	S
G	A	T	O	K	K	L	D	T	W	I
U	R	P	M	A	Z	A	K	E	E	Ą
M	D	Ł	U	G	O	P	I	S	K	Ż
K	E	O	Z	E	S	Z	Y	T	F	K
A	K	F	A	R	B	Y	K	L	D	A

Rozdział szósty

Kiedy skończyła się **lekcja**, Daniłło i Polina poszli pod **salę do matematyki**. Na **korytarzu** bawili się dzieci z ich nowej **klasy**. **Chłopcy i dziewczynki** wesoło grali w ping-ponga, niektóre dzieci siedziały na podłodze i powtarzały materiał, bo **pani** zapowiedziała na **czwartek** kartkówkę. Inni uczniowie **cicho** ze sobą rozmawiali i żartowali. Wszyscy wydali mu się całkiem sympatyczni. Polina podbiegła do jakiejś **dziewczynki** i Daniłło został sam. Znowu nie rozumiał, co mówią **dzieci**. Mimo to postanowił podejść do dwóch **chłopców** stojących przy stole do ping-ponga. Jeden z nich powiedział coś do Daniłły. Wtedy Polina pospieszyła na pomoc.

– To Kuba. Pyta, czy chcesz z nimi zagrać – powiedziała. – A poza tym, czy jeszcze się nie domyśliłeś, w jaki sposób **bocian** Klek pomaga nowym?

Daniłło wyjął **breloczek** z plecaka. Bocian popatrzył na niego małymi czarnymi **oczami** i wtedy... chłopiec znów zaczął rozumieć każde słowo!



Розділ шостий

Після **уроку** Данилко і Поліна пішли до **кабінету математики**. У **коридорі** бавилися діти з їхнього нового **класу**. **Одні хлопці й дівчата** весело грали в настільний теніс, а інші сиділи на підлозі та повторювали матеріал, бо **вчителька** попередила, що в **четвер** буде самостійна робота. Інші учні **тихо** перемовлялись і жартували. Усі вони здалися Данилкові такими симпатичними... Поліна підбігла до якоїсь **дівчинки**, а Данилко лишився сам. Він знову не розумів, про що говорять інші **діти**. Але все одно вирішив підійти до двох **хлопців**, які грали в пінг-понг. Один із них щось сказав Данилкові. Поліна швидко підбігла і допомогла з перекладом.

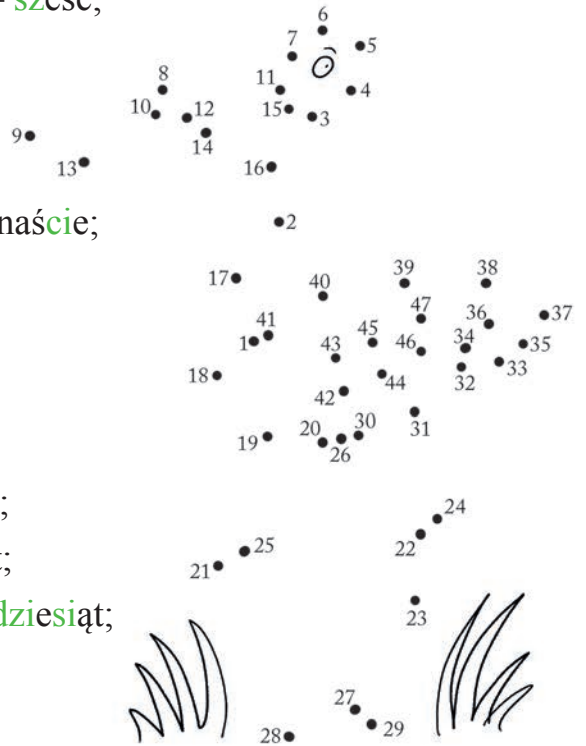
– Це Куба. Він питає, чи не хочеш пограти з ними. – І взагалі, невже ти досі не здогадався, як допомагає **лелека** Klek?

Данилко витягнув **брелок** із рюкзака. Лелека подивився на хлопця своїми чорними **оченятами** і тоді... Данилко знову почав розуміти кожне слово!



Posłuchaj i powtórz Слухай і повторюй

1 – jeden; 2 – dwa; 3 – **trzy**; 4 – **cztery**; 5 – pięć; 6 – **sześć**;
 7 – **siedem**; 8 – **osiem**; 9 – **dziwięć**; 10 – **dziesięć**;
 11 – **jedenaście**; 12 – **dwanaście**; 13 – **trzynaście**;
 14 – **czternaście**; 15 – **piętnaście**; 16 – **szesnaście**;
 17 – **siedemnaście**; 18 – **osiemnaście**; 19 – **dziewiętnaście**;
 20 – **dwadzieścia**; 21 – **dwadzieścia jeden**;
 22 – **dwadzieścia dwa**; 23 – **dwadzieścia trzy**;
 24 – **dwadzieścia cztery**; 25 – **dwadzieścia pięć**;
 26 – **dwadzieścia sześć**; 27 – **dwadzieścia siedem**;
 28 – **dwadzieścia osiem**; 29 – **dwadzieścia dziewięć**;
 30 – **trzydzieści**; 40 – **czterdzieści**; 50 – **pięćdziesiąt**;
 60 – **sześćdziesiąt**; 70 – **siedemdziesiąt**; 80 – **osiemdziesiąt**;
 90 – **dziewięćdziesiąt**; 100 – sto



Ćwiczenie 3 Вправа № 3

Połącz punkty, a dowiesz się, co przedstawia obrazek. Наведи контур, рухаючись від крапки до крапки, і побачиш, що зображено на малюнку.

Ćwiczenie 4 Вправа № 4

Zapisz podane liczby słowami. Напиши ці числа словами.

6 –	9 –
5 –	29 –
18 –	11 –
20 –	50 –
30 –	70 –

Ćwiczenie 5 Вправа № 5

Dopasuj liczby do słów. Напиши, яке слово відповідає якій цифрі.

dwanaście	sześć	3	dziwięć	6	dwadzieścia siedem
7	trzy	10	jedenaście	30	5
20	piętnaście	osiem	15	27	pięć
16	8	9	szesnaście	dwadzieścia	11
	12	siedem	trzydzieści		

Rozdział siódmy

Daniło grał w ping-ponga na każdej przerwie – z Kają, Bartkiem, Poliną, Kubą i innymi dziećmi, których imiona starał się jak najszybciej zapamiętać. Okazało się, że jego imię jest dla nich dziwne. Ciągłe się mylili i nazywali go Daniel, Donek, Danek, a nawet Denis. Daniło przez pomyłkę nazwał Kaję Katią, a Bartka – Bortke. Pomyłki były śmieszne, a czasem kłopotliwe – zależy jak na to spojrzeć – ale po dwóch przerwach już nikt się nie mylił.

Dzięki Klekowi Daniło mógł rozmawiać po polsku z każdym, z kim tylko chciał. Kaja i Bartek bardzo się dziwili.

– **Dobrze mówisz po polsku!** Gdzie się nauczyłeś? – pytali, a wtedy Polina robiła tajemniczą minę, która informowała Daniłę: „Nie możesz im powiedzieć, bo wtedy...”

Daniło nie lubił kłamać, więc tylko uśmiechał się i odpowiadał skromnie:

– Wcale nie tak dobrze, dopiero **zaczynam się uczyć**.

Wesoły bocian klekotał cicho w kieszeni jego bluzy.

– Jeśli chcecie, to jutro i pojutrze ja przyniosę nauczycielce kwiaty i czekoladę – zaproponował Daniło, bo chciał, żeby nowi koledzy i koleżanki szybko go polubili.

Kaja popatrzyła na niego jak na mówiące drzewo, Bartek wybałuszył oczy, a Polina zakryła usta ręką, żeby nie było widać, że się śmieje.

Розділ сьомий

Тепер Данило грав у настільний теніс на кожній перерві – з Каєю, Бартеком, Поліною, Кубою та іншими дітьми, чий імена намагався запам’ятати якомога швидше. Виявилось, що його ім’я для них також звучить дивно. Вони повсякчас помилялись і називали хлопця Даніелем, Донеком, Данеком і навіть Денисом. Данилко теж пару разів назвав Каю Катею, а Бартека – Бортеком. Ці неточності могли або насмішити, або ж образити – усе залежить від сприйняття, – але минуло зо дві-три такі перерви і ніхто вже не помилявся.

Завдяки Клеку Данилко міг розмовляти польською мовою з ким тільки хотів. Кая і Бартек так здивувались!

– **Ти чудово говориш по-польськи!** Де цього навчився? – питали вони Данилка, а Поліна тільки загадково усміхалася: «Не кажи їм, бо...».

Данилко не любив брехати, тому скромно відповідав:

– Та де там, **я тільки починаю вчитися**.

Лелека весело клацав дзьобом у нього в кишені.

– Якщо ви не проти, то я міг би завтра і післязавтра принести вчительці квіти й шоколадку, – запропонував Данилко, бо дуже хотів сподобатися своїм новим друзям.

Кая подивилася на нього, як на kota, що вміє розмовляти, Бартек округлив очі, а Поліна прикрила рота долонькою, аби не пирскнути зі сміху.

– Ale po co? Przecież daliśmy paniom kwiaty – rzekła zdumiona Kaja.

– **Rozumiem** – kiwnął głową Daniło, chociaż nic nie pojmował. – W takim razie mogę przynieść kwiaty za tydzień.

Bartkowi wypadł z buzi kawałek bułki, którą jadł. Wtedy Daniłę uratowała Polina.

– **Jutro nie idziemy do szkoły**, bo jest Dzień Nauczyciela. **Mamy wolne!** Dlatego pani dostała kwiaty, rozumiesz?

– **Właśnie!** – krzyknął Bartek. – Nie idziemy do szkoły! **Ale super!**

Daniło zrobiło się głupio.

– Rozumiem... – powtórzył niepewnie.

– Skąd mogłeś wiedzieć? – powiedzieli naraz Polina z Bartkiem i wtedy Daniło poczuł ulgę.

– W naszym kraju Dzień Nauczyciela jest na początku października – próbował jeszcze tłumaczyć, ale nikt już o tym nie myślał.

– Jeśli lubisz grać w ping-ponga, możesz przyjść dziś o szesnastej na **zajęcia sportowe** – zaproponował Kuba.

– Tak? – ucieszył się Daniło.

– **Potem jest język polski dla obcokrajowców** – dodała Polina.

– Nawіщо? Ми ж уже сьогодні дарували квіти, – сказала спантеличена Кая.

– **Зрозуміло**, – кивнув Данилко, хай навіть нічого не допетрав. – Тоді я міг би подарувати квіти десь за тиждень.

У Бартека з рота аж шматок пиріжка випав. Полінка знову врятувала Данила.

– **Завтра до школи можна не йти**, бо це День учителя. **Вихідний!** Саме тому ми зробили вчительці подарунок, розумієш?

– **Точно!** – крикнув Бартек. – Не підемо до школи! **Круто!**

Данилко почувався якось по-дурному.

– Зрозуміло... – повторив він невпевнено.

– Але ж ти не знав! – одночасно вигукнули Поліна і Бартек, і Данилкові відлягло.

– У нас День учителя святкують на початку жовтня... – хлопчик ще намагався якось виправдатись, але всі вже й забули про це.

– Якщо тобі сподобалося грати в настільний теніс, то приходь сьогодні о четвертій на **фізкультуру**, – запропонував Куба.

– Справді? – зрадів Данилко.

– **А потім буде польська для іноземців**, – додала Поліна.



– Serio? – ucieszył się znowu Daniłło.

Wtedy **zadzwońił dzwonek na lekcję**
i dzieci pobiegły pod salę do biologii.

– **Chodź, Daniłło, bo się spóźnisz!**
Szybko!

– Серйозно? – знову усміхнувся Данилко.

І тоді **пролунав дзвінок на урок**, тож діти побігли до класу на урок природознавства.

– **Ходімо, Данилку, бо запізнишся!**
Швидко!



Posłuchaj i powtórz **Слухай і повторюй**

Daniłło grał w ping-ponga na każdej przerwie.

Dobrze mówisz po polsku.

Zaczynam się uczyć.

Rozumiem.

Jutro nie idziemy do szkoły.

Mamy wolne.

Ale super!

Zadzwońił dzwonek na lekcję.

Chodź, Daniłło, bo się spóźnisz!

Ćwiczenie 1 Управа № 1

Przepisz wyrazy i zdania zaznaczone w opowiadaniu na kolorowo. Перепиши фрази, позначені різними кольорами.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....



Posłuchaj i powtórz **Слухай і повторюй**

styczeń luty marzec kwiecień maj czerwiec
lipiec sierpień wrzesień październik listopad grudzień

Ćwiczenie 2 Вправа № 2

Zapisz po polsku nazwy miesięcy. Запиши назви місяців.

Січень – Липень –
Лютий – Серпень –
Березень – Вересень –
Квітень – Жовтень –
Травень – Листопад –
Червень – Грудень –

Ćwiczenie 3 Вправа № 3






Uzupełnij tabelę nazwami miesięcy. Доповни таблицю назвами місяців.

I <i>styczeń</i>	II	III <i>marzec</i>
IV	V	VI <i>czerwiec</i>
VII	VIII <i>sierpień</i>	IX
X	XI <i>listopad</i>	XII

Ćwiczenie 4 Вправа № 4

- Zapoznaj się z kalendarzem roku szkolnego. Ознайомся зі шкільним календарем.
- Dopisz w kalendarzu datę swoich urodzin i datę urodzin swojej najlepszej koleżanki/najlepszego kolegi. Допиши в календар свій день народження і день народження свого найкращого друга або подруги.
- Dopisz w kalendarzu daty ważnych świąt, które obchodzi się w Ukrainie. Допиши в календар українські національні свята.

Kalendarz roku szkolnego Шкільний календар

Miesiąc / Місяць	Dni wolne / święto Вихідні / свята
wrzesień вересень	01.09. Rozpoczęcie roku szkolnego / Початок шкільного року 
październik жовтень	Ślubowanie pierwszoklasistów / Урочиста посвята першокласників 14.10. Dzień Edukacji Narodowej (święto nauczycieli i pracowników szkoły, dzień wolny) / День національної освіти (свято учителів та працівників освіти, вихідний) 
listopad листопад	01.11. Wszystkich Świętych (dzień wolny) День усіх святих (вихідний) 11.11. Święto Niepodległości (dzień wolny) День незалежності (вихідний) 
grudzień грудень	06.12. Mikołajki / День святого Миколая 23.12. - 31.12. Ferie świąteczne (dni wolne) Святкові (вихідні) 24.12. - 26.12. Święta Bożego Narodzenia (dni wolne) Різдво Христове (вихідні) 
styczeń січень	01.01. Nowy Rok (dzień wolny) / Новий рік (вихідний) 06.01. Święto Trzech Króli (dzień wolny) Свято трьох королів (вихідний) 
styczeń lub luty січень або лютий	Ferie zimowe (dni wolne) / Зимові свята (вихідні) 
marzec lub kwiecień березень або квітень	Święta Wielkanocne i przerwa wiosenna (dni wolne) Великодні свята і весняні канікули (вихідні) 
maj травень	01.05. Święto Pracy (dzień wolny) / День праці (вихідний) 02.05. Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej День прапора Республіки Польща 03.05. Święto Konstytucji 3 Maja (dzień wolny) День Конституції 3 травня (вихідний) 
czerwiec червень	01.06. Dzień Dziecka / День дітей Ostatni tydzień czerwca – Koniec roku szkolnego Останній тиждень червня – Кінець шкільного року 
lipiec, sierpień липень, серпень	Wakacje / Літні канікули 

Rozdział ósmy

Nazajutrz był Dzień Nauczyciela, więc Daniło mógł zostać w domu i dłużej pospać. Koło południa przyszła do niego Polina i zaproponowała:

– Może chcecie iść na zakupy?

Była w Polsce dłużej, dlatego wiedziała o niej prawie wszystko. Bardzo imponowała Danile.

– Chętnie się gdzieś przejdziemy – odpowiedziała wesoło mama Daniły.

– No to w drogę! – wykrzyknęła Polina.

– Moi rodzice mi pozwolili.

Pojechali autobusem.

Kiedy Daniło kasował **bilet**, zorientował się, że znów nie rozumie, co mówią ludzie. Zdenerwował się i zaczął szukać Kleka w kieszeni kurtki. No tak, zapomniał go wziąć. **Wczoraj** wieczorem zostawił go na stole. Co **teraz** będzie? Spojrzał z rozpaczą na Polinę, ale ona tylko się uśmiechnęła i szepnęła porozumiewawczo:

– Przecież już znasz polskie litery. Chyba nie będziesz całe życie prosił o pomoc małego bociana – breloczka? Po prostu czytaj! To nie jest trudne.

Розділ восьмий

Оскільки День учителя вихідний, то Данилко міг лишитися вдома і довше поспати. Десь опівдні до нього прийшла Поліна і запитала:

– Може, вам треба щось купити?

Вона була в Польщі вже досить давно, тому знала про цю країну майже все. І дуже подобалася Данилкові.

– Так, ми залюбки сходили б до крамниці, – зраділа Данилкова мама.

– То ходімо! – вигукнула Поліна. – Батьки мене відпустили. Поїдемо автобусом.

Коли Данилко підійшов із **квитком** до компостера, то знову збагнув, що не розуміє ані слова. Розгубився, поліз до кишені шукати Kleka. От засада, він **учора** ввечері лишив його на столі. Що ж **тепер** робити? Хлопець розпачливо глянув на Поліну, але вона тільки всміхнулася і підбадьорливо прошепотіла:

– Ти ж уже знаєш польську абетку. Невже будеш усе життя чекати на допомогу від лелеки? Читай уже! Це ж геть не складно.



Chłopiec milczał dłuższą chwilę. W końcu mruknął niechętnie:

– Chyba nie mam innego wyjścia.

Kiedy weszli do sklepu spożywczego, Daniło przeczytał: **Sklep spożywczy**. A potem zaczął czytać etykiety towarów. Musiał sobie jakoś radzić.

– **Mleko, jabłka...** to naprawdę nie jest takie trudne! Te wyrazy są podobne do naszych! – ucieszył się.

Mama Daniły wyglądała, jakby była bardzo dumna z syna.

– Nauczmy się wszystkiego bardzo szybko! – roześmiała się.

– Zobacz, mamó! **Ser, jogurt, kefir!** Wszystko rozumiem!

– Jeśli czegoś nie będziesz wiedział, to możesz mnie spytać – wtrąciła Polina, a po chwili dodała: – Warto się nauczyć trzech ważnych słów: **proszę, dziękuję, przepraszam**. A najlepiej kupcie **słownik ukraińsko-polski**. Daniło świetnie sobie poradzi, musi tylko nauczyć się **szybko** wyszukiwać wyrazy.

– To świetny pomysł. Kupimy **jutro** słownik – oświadczyła mama Daniły.

– Poproszę chleb – powiedział nieśmiało Daniło do ekspedientki, a ona podała mu bochenek. – Widzicie, jakie to łatwe! – rozpromienił się chłopiec.

– Dziękuję – rzekła mama Daniły.

– **Do widzenia!** – pożegnał się Daniło.

– Zrobię ci jutro do szkoły kanapkę z serem – dodała mama.

Данилко досить довго мовчав. А потім якось несміливо погодився:

– Схоже, іншого виходу просто немає.

Зайшов у продуктовий магазин і прочитав: **Продукти**. А потім уже вимовляв назви товарів. І дійсно – без варіантів.

– **Молоко, яблука...** Це ж досить легко! І так схоже на українську! – зрадив Данилко. Схоже, мама дуже ним пишається.

– Ми швидко всього навчимося, – розсміялася вона.

– Мамо, дивися! **Сир, йогурт, кефір!** Я все розумію!

– Якщо чогось не знатимеш, то можеш запитати мене, – втрутилась Поліна, а потім додала:

– Треба вивчити важливі слова: **будь ласка, дякую, перепрошую**. А ще – купити **українсько-польський словник**. Данилко **швидко** розбереться з перекладом.

– Це чудова ідея! **Завтра** купимо словник, – підтвердила Данилкова мама.

– Хліб, будь ласка, – звернувся Данилко до продавчині, а вона одразу подала йому буханець.

– Це так легко! – хлопчик аж сявав.

– Дякую, – сказала його мама.

– **До зустрічі!** – попрощався Данилко.

– Завтра дам тобі в школу бутерброд із сиром, – додала його мама.

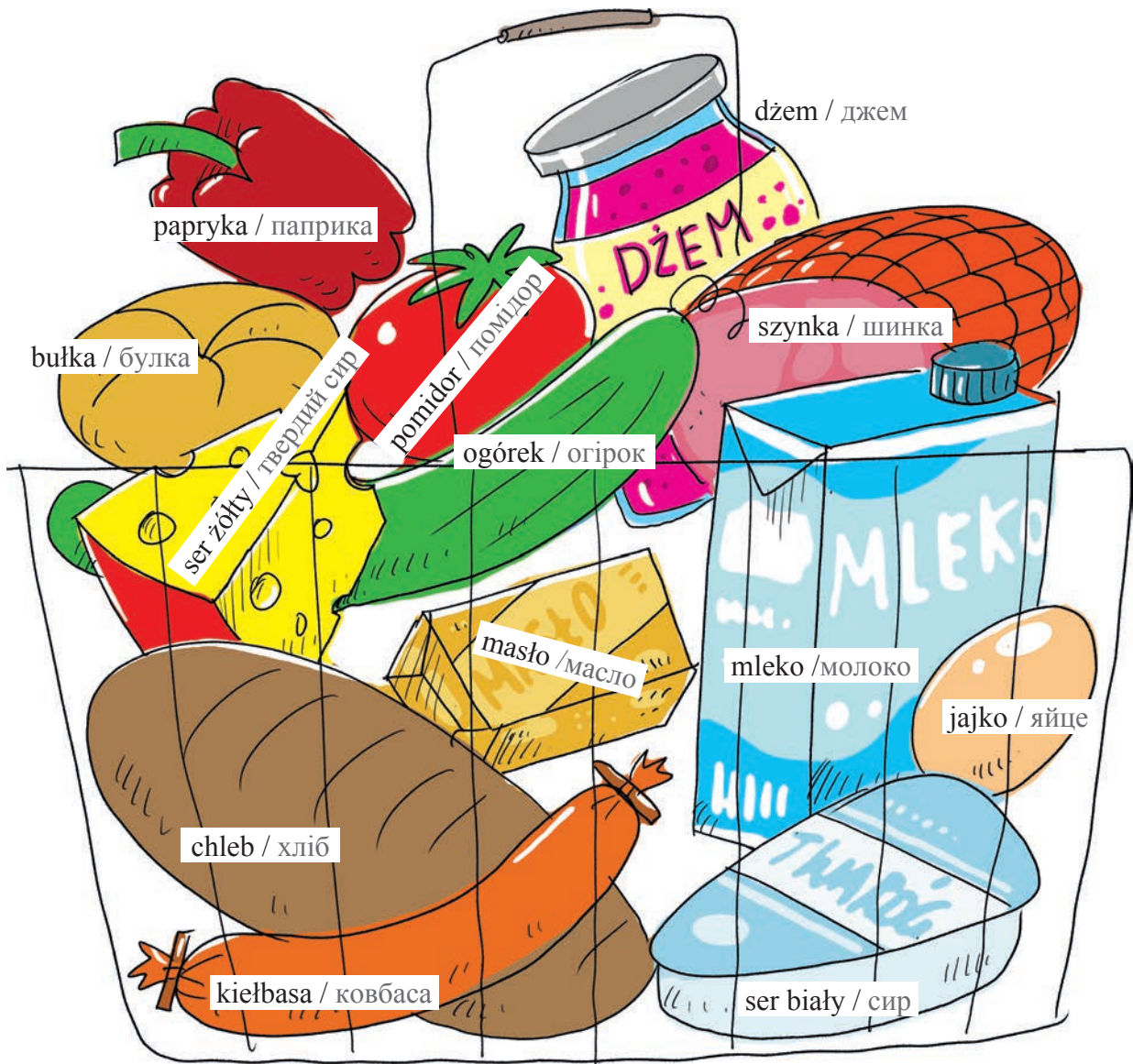


Posłuchaj i powtórz Слухай і повторюй

proszę dziękuję przepraszam słownik ukraińsko-polski szybko dziś
 jutro wczoraj teraz autobus bilet sklep spożywczy

Ćwiczenie 1 Вправа № 1

Zobacz, co jeszcze Daniło kupił w sklepie spożywczym. Подивися, що ще Данилко купив у продуктової крамниці.



Posłuchaj i powtórz Слухай і повторюй

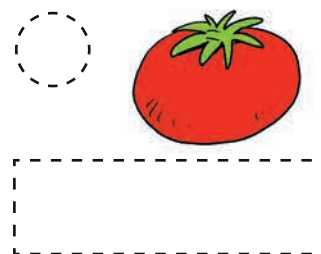
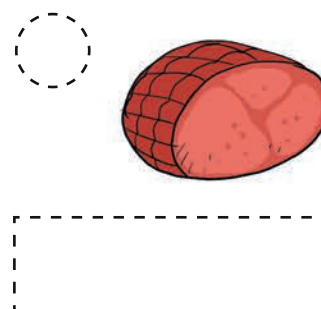
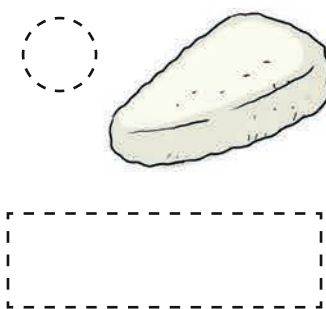
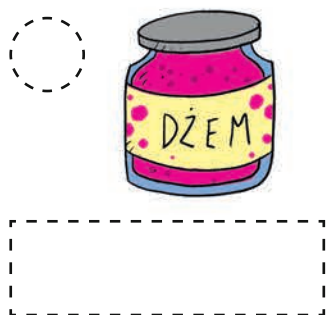
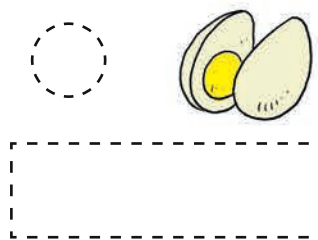
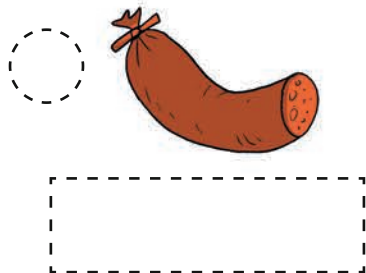
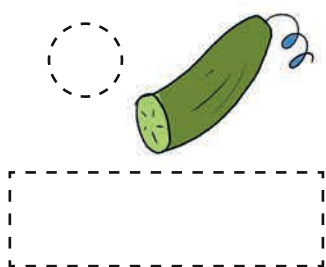
chleb bułka mleko masło szynka kielbasa ser żółty
 dżem ogórek pomidor papryka jajko ser biały

Ćwiczenie 2 Вправа № 2

Przeczytaj wyrazy i ponumeruj rysunki. Wpisz na etykietach nazwy produktów.

Прочитай ці слова і пронумеруй малюнки. Запиши на етикетках назви продуктів.

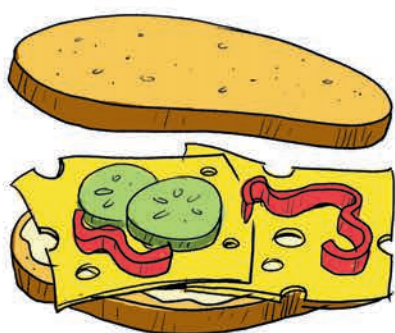
1. ser biały 2. dżem 3. szynka 4. ogórek 5. jajko 6. kielbasa 7. pomidor



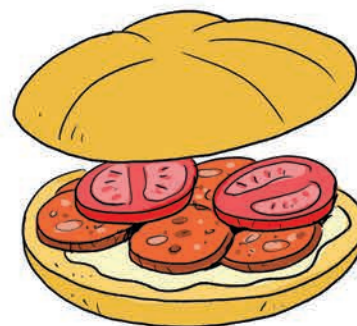
Ćwiczenie 3 Вправа № 3

Napisz, co mają na kanapkach Polina i Daniłło.

Із чим бутерброди в Поліни й Данилка?



kanapka Daniły



kanapka Poliny

kanapka Daniły = +
 + +

kanapka Poliny = +
 +

Rozdział dziewiąty

Zadzwonił dzwonek i uczniowie weszli do klasy. Po chwili dzieci w milczeniu stanęły przy swoich ławkach. Nauczycielka matematyki odczekała, aż wszyscy się uciszą, i dopiero wtedy powiedziała poważnie:

- Dzień dobry!
- Dzień dobry – odpowiedziała chórem klasa i dzieci cicho usiadły w ławkach.

Pani od matematyki zaczęła sprawdzać listę obecności i każdy mówił: „Jestem”, kiedy usłyszał swoje imię i nazwisko. Potem spojrzała na klasę i powiedziała.

- Do odpowiedzi Mateusz Konopko.

Mateusz wstał z nieszczęśliwą miną i podszedł do tablicy.

- Zapisz na tablicy zadanie domowe.
- Dobrze – Mateusz wziął niebieski mazak.

Daniło siedział z Poliną i cieszył się, że to nie jego pani wzięła do odpowiedzi. Na ławce położył bociana Kleka, więc na szczęście rozumiał każde słowo.

Kiedy Mateusz męczył się nad zadaniem, Daniło uważnie obserwował cyfry na tablicy.

- Czy ktoś umie rozwiązać to zadanie?
- spytała wreszcie pani.

Розділ дев'ятий

Пролунав дзвінок, і діти зайшли в клас. Вони трохи постояли мовчки біля своїх парт. Учителька математики дочекалась, коли всі заспокояться, і лише тоді сказала:

- Добрий день!
- Добрий день! – хором відповіли діти і сіли за парти.

Учителька відмічала в журналі присутніх, і кожен казав «Є!», коли чув своє ім'я та прізвище. Потім учителька перегорнула сторінку і на секунду замислилась.

- Відповідатиме Матеуш Конопко.

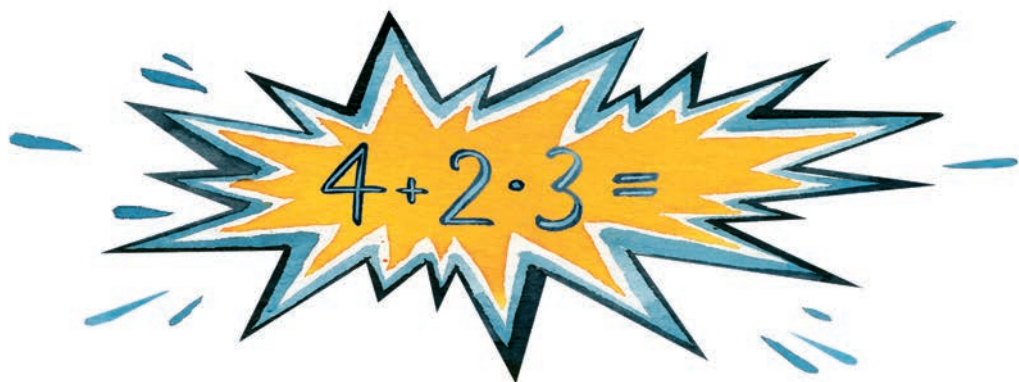
Матеуш встав із кислою міною і підійшов до дошки.

- Запиши домашнє завдання.
- Добре, – сказав Матеуш і взяв синій маркер.

Данилко сидів поряд із Поліною і радів, що викликали не його. На парті лежав лелека Клек, тому він, на превелике щастя, розумів кожне слово.

Поки Матеуш сушив собі голову, Данилко уважно роздивлявся цифри на дошці.

- Чи може хтось розв'язати цю задачу?
- запитала вчителька.



Wtedy Daniło **niepewnie podniósł rękę**.
Pani spojrzała na niego zdziwiona.

– Słucham, Daniło? **Potrzebujesz czegoś?**

– Ja umiem – powiedział Daniło.

– Dobrze, spróbuj – rzekła pani.

Chłopiec **podszedł do tablicy**. Wszyscy uczniowie i uczennice patrzyli na niego z ciekawością. Zrobi to zadanie czy nie?

Daniło był dobry z matematyki, dlatego bez problemu **rozwiązał zadanie**. Było łatwe.

– **Gratuluję, szóstka** – ucieszyła się pani od matematyki i **wstawiła ocenę do dziennika**.

– **Dziękuję bardzo** – odpowiedział chłopiec.

W taki oto sposób Daniło dostał pierwszą ocenę w polskiej szkole. Był z siebie dumny.

Тоді Данилко **несміливо підняв руку**.
Учителька здивовано подивилась на нього.

– Так, Данилку. **Тобі щось треба?**

– Я можу, – сказав Данилко.

– Гаразд, спробуй, – відповіла вчителька.

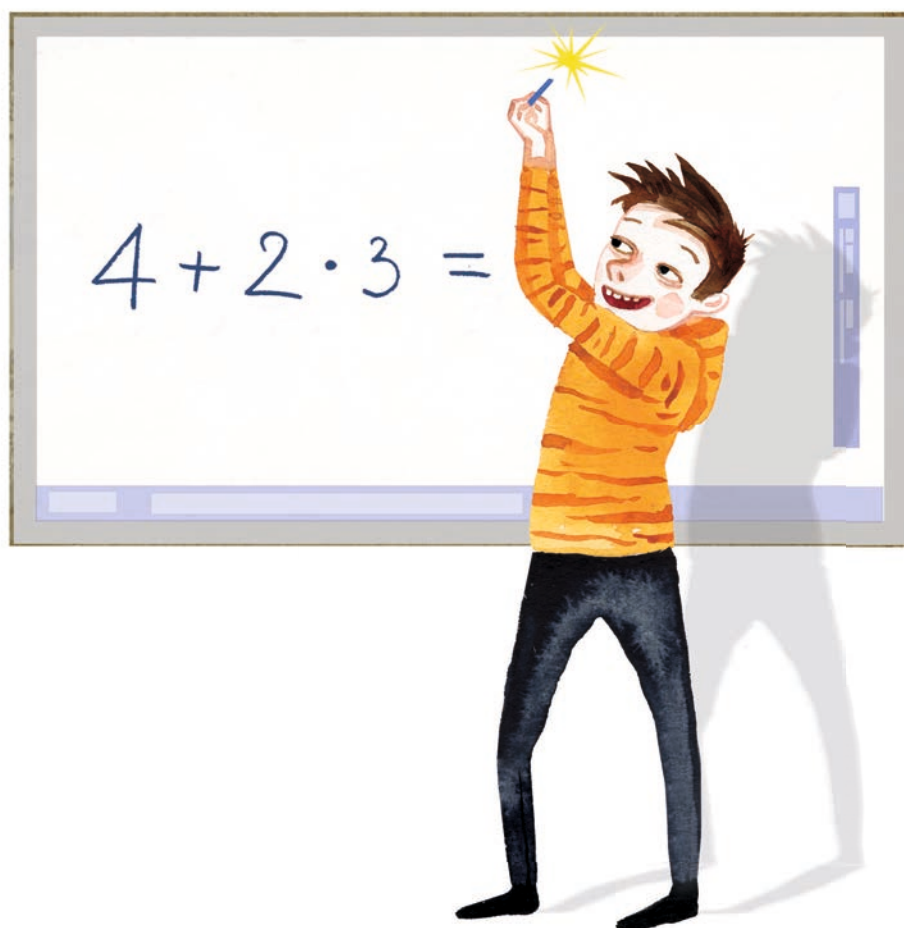
Хлопчик **підійшов до дошки**. Інші діти дивилися на нього з неабияким інтересом. Розв'яже чи ні?

Данилкові легко давалась математика, тому він без проблем **знайшов розв'язок**.

– **Вітаю, шість балів!** – зраділа вчителька і **записала оцінку в журнал**.

– **Дуже дякую,** – відповів хлопчик.

Отже, перша оцінка в польській школі!
Данилко дуже собою пишався.



– **Bardzo dobrze ci idzie** – szepnęła Polina.

– Widzę, że jesteś zdolny. Może zapiszesz się na **kółko matematyczne**? – zapytała pani. – Jest w środy o godzinie czternastej.

– Zapisz się. Ja chodzę na **kółko plastyczne**. W każdy piątek – szepnęła Polina.

– Dobrze. Będę chodził na kółko matematyczne. Zapiszę się jeszcze na robotykę. Z rysunków nie jestem taki dobry – oświadczył Daniłko.

– **У тебе чудово виходить**, – прошепотіла Поліна.

– Я бачу, що в тебе є здібності. Може, запишешся в **математичний гурток**? – запитала вчителька. – Щосередини о чотирнадцятій годині.

– Запишись. Я ходжу на **гурток малювання**. Щоп’ятниці, – прошепотіла Поліна.

– Гаразд. Буду ходити в математичний гурток. Хочу ще на робототехніку. Малювати в мене не надто виходить, – зізнався Данилко.

Ćwiczenie 1 Вправа № 1

Podkreśl w opowiadaniu wszystkie wyrazy, które już rozumiesz.

Підкресли всі вислови у цьому розділі, які вже розумієш.



Posłuchaj i powtórz Слухай і повторюй

zadzwo*n*ił dzwo*n*ek imię i nazwisko nie można rozmawiać
umiesz rozwiązać zadanie sprawdzać listę obecności
podni*o*sł rękę gratuluje, szó*s*tka bardzo dobro*z*ie ci idzie
kółko matematyc*z*ne kółko plastyc*z*ne



Ćwiczenie 2 Вправа № 2



Poznaj polskie oceny szkolne. Powtórz za lektorem. Подивись, які в Польщі ставлять оцінки. Повторюй за диктором.

Oceny szkolne z przedmiotów:

Шкільні оцінки:

- 6 – celujący / szó*s*tka – відмінно / шістка
- 5 – bardzo dobry / piątka – дуже добре / п’ятірка
- 4 – dobry / czwórka – добре / четвірка
- 3 – dostateczny / trójka – задовільно / трійка
- 2 – dopuszczający / dwójka – незадовільно / двійка
- 1 – niedostateczny / jedynka – неприпустимо / одиниця



Twoje zachowanie będzie oceniane jako:

Поведінку в школі оцінюють так:

wzorowe – зразкова

bardzo dobre – дуже добра

dobre – добра

poprawne – задовільна

nieodpowiednie – незадовільна

naganne – неприпустима

Ćwiczenie 3 Вправа № 3

Pomóż Danile odrobić pracę domową. Połącz wyrazy w pary. Допоможи Данилкові з домашнім завданням. Знайди пари.

zadzwoił

nie można

sprawdzać

podnieść

umiesz

kółko

rozmawiać

listę obecności

dzwonek

matematyczne

rozwiązać zadanie

rękę

Ćwiczenie 4 Вправа № 4

Daniło napisał swój pierwszy test i dostał szóstkę. Spróbuj i ty wykonać ten test. Данилко написав свою першу контрольну роботу і отримав шістку! Спробуй і ти свої сили.

Test z języka polskiego

Контрольна робота з польської мови

Imię i nazwisko Ім'я та прізвище klasa клас

Zadanie 1. Przetłumacz na język ukraiński. ... / 7 p.

Завдання № 1. Переклади українською мовою. ... / 7 балів

łóżko – ліжко

mama –

koledzy –

pokój –

dziewczynka –

włosy –

nos –

oczy –

Zadanie 2. Odszyfruj nazwy szkolnych przedmiotów, a następnie zapisz je poprawnie. Kolejność występowania kolorów w wyrazach: **1 2 3** ... / 4 p.

Завдання № 2. Розшифруй назви шкільних предметів, а потім правильно їх запиши. Кольори розміщені в такому порядку: **1 2 3** ... / 4 бали

nitechka – technika

zykję skipol –

lobiogia –

zykję anskigiel –

katyplas –

Zadanie 3. Zapisz słowami liczby. ... / 5 p.

Завдання № 3. Запиши цифри словами. ... / 5 балів

10 – dziesięć 17 –

5 – 9 –

23 – 40 –

Zadanie 4. Napisz nazwy miesięcy. ... / 5 p.

Завдання № 4. Напиши назви місяців ... / 5 балів

I – styczeń X –

III – XI –

IV – XII –

Zadanie 5. Wybierz z ramki właściwe wyrazy i napisz, z czym lubisz jeść kanapki. ... / 3 p.

Завдання № 5. Випиши з рамки потрібні слова і скажи, з чим любиш їсти бутерброди. ... / 3 бали

bułka nos chleb dzień dobry masło on pomidor ogórek biologia
kielbasa jajko ser żółty ser biały maj czerwiec przerwa

Moja kanapka: / Мій бутерброд:

.....
.....

Liczba punktów razem: ... / 24 p.

Усього: ... / 24 бали

Rozdział dziesiąty

Kiedy Daniłło wspominał pierwszą **noc** w akademiku, wydawało mu się, że to było bardzo dawno. A przecież od tamtego momentu minął dopiero **miesiąc**.

Wiedział już dużo na temat szkoły i miasta, poznał kilku kolegów i grał z nimi na przerwach w ping-ponga. Nie byli to co prawda tacy dobrzy koledzy jak przyjaciele z Ukrainy, ale mama tłumaczyła mu, że prawdziwa **przyjaźń** wymaga czasu. Żeby stać się czyimś przyjacielem, trzeba **razem** wiele przeżyć, dobrze się poznać i zasłużyć na zaufanie.

– Masz jeszcze dużo czasu – mówiła. – Nie zniechęcaj się. Zobaczysz, wszystko się ułoży.

Daniłło wszędzie zabierał ze sobą Kleka, ale jeśli nawet zdarzyło mu się go zapomnieć, nie bał się tak bardzo jak przedtem. Chociaż w dalszym ciągu bez Kleka rozumiał niewiele, wiedział, że poradzi sobie i bez niego.

Pewnego dnia, kiedy Daniłło jadł obiad w stołówce, zauważył nowego chłopca. Wyglądał jak dzieci z jego kraju. Może ktoś inny by tego nie poznał, ale Daniłło – od razu! Nieznajomy stał niepewnie przy wejściu do stołówki i widać było, że nie wie, jak się zachować. Danile zrobiło się go żal. Przypomniał sobie, jak sam czuł się pierwszego dnia w szkole. Postanowił, że jak tylko zje **obiad**, podejdzie do niego.

Розділ десятий

Коли Данилко згадував свою першу **ніч** у гуртожитку, то здавалося, ніби це було дуже dawno. Насправді минув усього **місяць**.

Він уже багато всього знав про школу і різні міста, знайшов друзів, а на перервах грав у настільний теніс. Усе-таки хлопчик не вважав цих нових приятелів аж такими хорошими, як його друзі з України. Але мама пояснила, що для справжньої **дружби** потрібен час. Щоб дійсно з кимось подружитися, треба багато всього **разом** пережити, роззнайомитись і здобути довіру одне одного.

– У тебе попереду чимало часу, – казала Данилкові мама. – Не втрачай надії. От побачиш, усе складеться якнайкраще.

Данилко скрізь носив з собою Kleka, а коли забував його, то вже не боявся лишитись без допомоги. Усе-таки без свого лелеки він розумів ще не так багато, але вже знав, що зможе впоратись і без нього.

Якось під час обіду в їдальні Данилко помітив нового хлопчика. Він був дуже схожий на дітей із його країни. Може, хтось інший і не здогадався б, але не Данилко! Новенький несміливо зайшов у їдальню. Було помітно, що він не знає, як треба поводитись. Данилку стало його шкода. Він одразу згадав, як почувався того найпершого дня в новій школі. Тож хлопчик вирішив, що **пообідає** і підійде до новенького.

Tego dnia na **pierwsze danie** była **zupa** grochowa, a na **drugie danie** **kotlet**, **ziemniaki** i **kapusta**. Kiedy Daniłło skończył drugie danie i pił **kompot**, zauważył, że nieznamomy chłopiec zniknął.

„Muszę go znaleźć i mu pomóc. Jest strasznie zagubiony!” – postanowił Daniłło.

Першою стравою того дня був гороховий **суп**, а **другою** – **картопля** з **котлетою** і **капустою**. Щойно Данилко розібрався з обідом і вже допивав **компот**, як помітив, що незнайомець зникнув.

«Треба його знайти! Він же страшенно розгублений» – вирішив Данилко.



Posłuchaj i powtórz **Слухай і повторюй**

kiedy miesiąc przyjaźń razem obiad
pierwsze danie zupa drugie danie kotlet ziemniaki
kapusta kompot

DOBRA RADA

Gdy będziesz nieobecny na lekcjach, przynieś usprawiedliwienie od rodziców albo od lekarza i daj je wychowawcy.

ДОБРА ПОРАДА

Якщо тебе не буде на уроках, треба принести пояснення від батьків або ж довідку від лікаря і передати вчительці.

Ćwiczenie 1 Вправа № 1

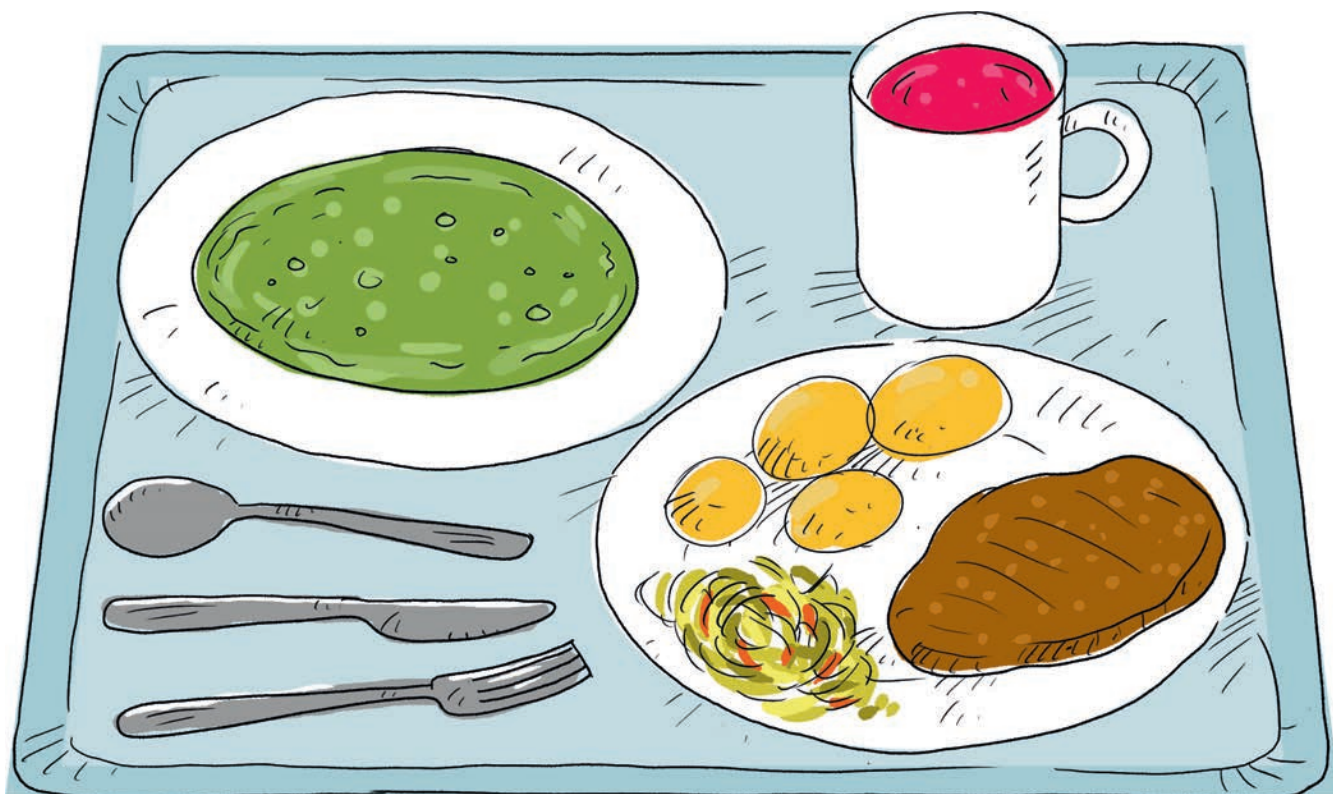
Przeczytaj jeszcze raz, co Daniło jadł na obiad. Wpisz nazwy potraw. Прочитай іще раз, що сьогодні Данилко з'їв на обід. Запиши назви страв.

obiad = pierwsze danie + drugie danie (+ kompot)

обід = перша страва + друга страва (+ компот)

pierwsze danie =

drugie danie = + +
..... (+)



Ćwiczenie 2 Вправа № 2

Tak wygląda porządek dnia w szkole Daniły. Подивися на розклад дня у Данилковій школі.

Godzina Час	Lekcja Урок	Przerwa Перерва
8.00 – 8.45	lekcja 1 / урок 1	
8.45 – 8.55		przerwa 1 / перерва 1
8.55 – 9.40	lekcja 2 / урок 2	
9.40 – 9.50		przerwa 2 / перерва 2
9.50 – 10.35	lekcja 3 / урок 3	
10.35 – 10.45		przerwa 3 / перерва 3
10.45 – 11.30	lekcja 4 / урок 4	
11.30 – 11.45		przerwa obiadowa / обід
11.45 – 12.30	lekcja 5 / урок 5	
12.30 – 12.45		przerwa obiadowa / обід
12.45 – 13.30	lekcja 6 / урок 6	
13.30 – 13.40		przerwa 6 / перерва 6
13.40 – 14.25	lekcja 7 / урок 7	
14.25 – 14.35		przerwa 7 / перерва 7
14.35 – 17.30	światlica, zajęcia pozalekcyjne група продовженого дня, факультативні заняття	

Wpisz odpowiednią godzinę. Впиши правильний час.

Lekcje rozpoczynają się o godzinie

Lekcja trwa minut.

Przerwy obiadowe są o godzinie i

Lekcja 7. kończy się o godzinie

Od godziny są zajęcia pozalekcyjne.

Rozdział jedenasty

– Przedstawiam wam nowego ucznia. Nazywa się Artem i od dziś będzie chodził do naszej klasy – powiedziała wychowawczyni i położyła rękę na ramieniu chłopca.

Nowy milczał i niepewnie rozglądał się po klasie.

– Daniło, może Artem usiądzie z tobą? Przyda mu się pomoc życzliwego kolegi.

– Czy się nie obrazisz, Polino? – spytał Daniło.

– No coś ty! Nawet się cieszę. Ja już **dawno** chciałam siedzieć z Magdą.

Artem usiadł obok Daniły. Nic nie rozumiał i wydawał się przerażony.

Wtedy Daniło wpadł na wspaniałą **pomysł**. Wziął coś do ręki, podszedł do biurka wychowawczyni i szepnął jej kilka słów. Pani się uśmiechnęła i kiwnęła głową.

– Jesteś mądrym i dobrym chłopcem, Daniło. Klek też tak uważa – powiedziała i wyjęła z szuflady zieloną papierową torebkę.

Następnie podeszła do Artema i wręczyła mu mały pakunek. Taki sam jak kiedyś Danile.

– Weź – powiedział Daniło do nowego kolegi, który przecież jeszcze nic nie rozumiał po polsku. – Ja też na początku dostałem tego... to znaczy takiego samego bociana. Jest niezwykły – dodał tajemniczym głosem.

Розділ одинадцятий

– Poznajomтеся з новим учнем. Його звати Артем. Він також учитиметься в нашому класі, – сказала вчителька і поклала руку хлопцеві на плече.

Новенький мовчав і спідлоба дивився на інших учнів.

– Данилку, може, Артем сяде поряд з тобою? Гадаю, йому попервах знадобилася б допомога.

– Поліно, не образишся? – запитав Данилко.

– Ти що! Насправді я буду тільки рада. Бо вже **давно** хотіла сидіти разом із Магдою.

Артем сів за одну парту з Данилком. Він нічого не розумів і був трохи переляканий.

Тоді Данилкові сяйнула чудова **думка**. Він узяв до рук якийсь предмет, підійшов до вчительки і прошепотів їй щось на вухо. Вчителька усміхнулася і кивнула.

– Ти розумний і добрий хлопець, Данилку. Клек теж так вважає, – сказала вона і витягла із шухляди маленький зелений пакуночок.

Потім підійшла до Artema і подарувала його. Так само, як колись Данилкові.

– Візьми, – сказав Данилко своєму новому однокласникові, який ще нічого не розумів по-польськи. – Мені також колись подарували такого самого лелеку. Він незвичайний, – таємничим голосом додав Данилко.

Nauczycielka znów się uśmiechnęła, **jeszcze raz** spojrzała na Artema i położyła przed nim dużą kartkę.

– To polskie litery – wyjaśnił Artemowi Daniło. – Musisz się ich nauczyć. Bez tego nic nie będziesz rozumiał. Ja też na początku dostałem taką kartkę.

– Czy śniła ci się wróżka Złata? – spytała Polina, która teraz siedziała z Magdą.

– Na pewno mu się śniła – odpowiedział z przekonaniem Daniło.

– **Proszę o ciszę**, wszystko sobie opowiecie na przerwie – upomniała ich wychowawczyni.

„No pewnie” – pomyślał Daniło i otworzył swój **zeszyt do języka polskiego**.

Учителька усміхнулася, **ще раз** поглянула на Артема і поклала перед ним аркуш паперу.

– Це польські літери, – пояснив Артемові Данилко. – Треба їх вивчити. Без абетки нічого не навчишся. Мені теж спочатку дали такий аркуш.

– Тобі наснилася чарівниця Злата? – запитала Полінка, яка вже сиділа з Магдою.

– Звісно, наснилась! – упевнено сказав Данилко.

– **Тихо!** Поговорите на перерві, – зробила зауваження вчителька.

«Ще б пак!» – подумав Данилко і розгорнув свій **зошит із польської мови**.





Миниразмовки українсько-польські

Будь ласка, говори повільніше / виразніше. – Proszę, mów wolniej / wyraźniej.

Будь ласка! Тихо, будь ласка! – Proszę! Proszę o ciszę!

Вітаю! – Gratuluję!

Де гардероб / спортивний зал / магазин / їдальня / туалет? – Gdzie jest szatnia / sala gimnastyczna / sklep / stołówka / toaleta?

До завтра. – Do jutra.

До зустрічі. – Do widzenia.

Добраніч. – Dobranoc.

Добридень. – Dzień dobry.

домашнє завдання – praca domowa

Дуже приємно. – Miło mi.

Дякую. Дуже дякую! – Dziękuję. Dziękuję bardzo!

Завтра до школи не підемо. – Jutro nie idziemy do szkoły.

заняття з польської мови для іноземців – zajęcia z języka polskiego dla obcokrajowców

зошит із польської мови / математики / природознавства / англійської – zeszyt do języka polskiego / matematyki / przyrody / angielskiego

клас для уроків математики / природознавства / польської мови / географії – sala do matematyki / przyrody / języka polskiego / geografii

Клас! Супер! Мені подобається. – Ale fajnie! Super! Podoba mi się.

Котра година? – Która godzina?

Люблю шоколад / морозиво / математику / ганяти м'яча. – Lubię czekoladę / lody / matematykę / grać w gry.

Мене звати... – Nazywam się...

Мене нудить. – Chce mi się wymiotować.

Мені треба до лікаря / медсестри. – Potrzebuję lekarza / pielęgniarki.

Можна? Можна з вами / тобою побавитися? – Czy mogę? Czy mogę się z wami / z tobą bawić?

На котру (годину) завтра до школи? – Na którą (godzinę) jutro do szkoły?

Не розумію польської. – Nie rozumiem po polsku.

Не розумію... – Nie rozumiem...

Не страшно. – Nie szkodzi.

Нема за що. – Nie ma za co.

Отримав / отримала шістку, п'ятірку, трійку. – Dostałem / dostałam szóstkę, piątkę, trójkę.

Перевірити присутність на уроці. – Sprawdzić listę obecności.

Перепрошую. Перепрошую за спізнення. – Przepraszam. / Przepraszam za spóźnienie.

Підійди до дошки. – Podejź / Chodź do tablicy.

Підіймати руку. – Podnieść rękę.

підручник з польської мови / математики / географії – podręcznik do języka polskiego / matematyki / geografii

Погано почуваюся. – Źle się czuję.

Позичиш мені ручку / олівець / стирачку / клей / ножиці? – Pożyczysz mi długopis / ołówek / gumkę / klej / nożyczki?

Поставити оцінку в щоденник. – Wstawić ocenę do dziennika.

продуктовий магазин / магазин одягу / аптека – sklep spożywczy / z ubraniami / drogeria

Пролунав дзвінок на урок / перерву. – Zadzwoił dzwonek na lekcję / na przerwę.

Розмовляти не можна. – Nie można rozmawiać.

Розумію / не розумію. – Rozumiem / nie rozumiem.

Скільки сьогодні уроків? – Ile dziś lekcji?

Скільки тобі років? – Ile masz lat?

У мене болить живіт / голова / вухо / нога / рука / зуб. – Boli mnie brzuch / głowa / ucho / noga / ręka / ząb.

У мене вихідний. – Mam wolne.

У тебе все виходить! – Bardzo dobrze ci idzie!

українсько-польський словник – słownik ukraińsko-polski

Ходімо, бо спізнився! – Chodź, bo się spóźnisz!

Хочу помити руки / почистити зуби. – Chcę umyć ręce / zęby.

Чи зможе хтось розв'язати цю задачу? – Czy ktoś umie rozwiązać to zadanie?

Чи можеш мені допомогти? – Czy możesz mi pomóc?

Чи можна тут сісти? – Czy mogę tu usiąść?

Чудово розмовляєш польською. – Dobrze mówisz po polsku.

Я вмію це робити / можу це зробити. – Umiem / mogę to zrobić.

Я з України. – Przyjechałam / przyjechałem z Ukrainy.

Я хочу в туалет / до крамниці / додому. – Chcę do toalety / do sklepu / do domu.

Я хочу пограти в м'яча / на комп'ютері / помалювати / їсти / пити. – Chcę się bawić / grać w piłkę / grać w grę komputerową / rysować / spać / jeść / pić.

Як пройти...? – Jak dojść do...?

Як тебе звати? – Jak się nazywasz?



Słowniczek ukraińsko-polski

А

англійський – angielski

аркуш, аркуші – kartka, kartki

Б

бабуся – babcia

багато – dużo

батько, батьки – rodzic, rodzice

березень – marzec

білий сир – ser biały

білий, біла – biały, biała

брат, брати – brat, bracia

брелок – breloczek

будинок, будинки – dom, domy

бутерброд, канапка – kanapka, kanapki

В

варення – dżem

ведмідь – niedźwiedź

вересень – wrzesień

весело, веселий – wesoło, wesoły

вівторок – wtorek

вісімнадцять, вісімнадцятий –
osiemnaście, osiemnasty

візьми, візьміть – weź, weźcie

вікно, вікна – okno, okna

вільний, вільна – wolny, wolna

він, вона – on, ona

вісім, восьмий – osiem, ósmy

волосся – włosy

вуса – wąsy

вухо – ucho

вхід – wejście

вихователька – wychowawczyni

вчителька, вчительки – nauczycielka,
nauczycielki

вчора – wczoraj

Г

газета – gazetka

гаразд – dobrze

гардероб – szatnia

герб – godło

гітара – gitara

година – godzina

годинник – zegar, zegarek

голка – igła

голова – głowa

голосно, голосний – głośno, głośny

гребінець – grzebień

грудень – grudzień

група продовженого дня – świetlica

гумка – gumka

Д

давно – dawno

два, другий, друга – dwa, drugi, druga

двадцять, двадцятий – dwadzieścia,
dwudziesty

дванадцять, дванадцятий – dwanaście,
dwunasty

двері – drzwi

дев'ятнадцять, дев'ятнадцятий –
dziewiętnaście, dziewiętnasty

дев'ять, дев'ятий – dziewięć, dziewięty

десять, десятый – dziesięć, dziesiąty

дзвінок – dzwonek

директор – dyrektor

дитина, діти – dziecko, dzieci

дівчинка, дівчата – dziewczynka,
dziewczynki

добрий, добра – dobry, dobra

донька, доньки – córka, córki

дошка – tablica

друг, друзі – kolega, koledzy

другий, друга – drugi, druga

дружба – przyjaźń

дружина – żona

думка, думки – pomysł, pomysły

Е

екран – ekran

Ж

жеребець, жеребці – źrebak, źrebaki

живіт – brzuch

жираф – żyrafa

жовтень – październik

жовтий сир – ser żółty

З

зал, зали – sala, sale

заняття – zajęcia

запах – zapach

запізнення – spóźnienie

зараз – teraz

зима – zima

знервований – zdenerwowany

зошит, зошити – zeszyt, zeszyty

І

іграшка – zabawka

їдальня – stołówka

ім'я – imię

історія – historia

К

кабінет – gabinet

календар – kalendarz

капці – karcie

картопля – ziemniaki

квиток, квитки – bilet, bilety

квітень – kwiecień

кімната, кімнати – pokój, pokoje

кінь, коні – koń, konie

кіт, коти – kot, koty

клас – klasa

ключ, ключі – klucz, klucze

книжка, книжки – książka, książki

коли – kiedy

комп'ютерний – komputerowy

компот – kompot

коректор – korektor

коридор – korytarz

котлета, котлети – kotlet, kotlety

крамничка – sklepik

крейда – kredka, kredki

кухня – kuchnia

Л

легко, легкий – łatwo, łatwy

лелека – bocian

липень – lipiec

листопад – listopad

ліжко – łóżko

лінійка – linijka

ліс – las

людина, люди – człowiek, ludzie

лютий – luty

М

майстерня – pracownia

малюнок, малюнки – rysunek, rysunki

мама – mama

маркер, маркери – mazak, mazaki

масло – masło

математика – matematyka

міст, мости – most, mosty

місяць – miesiąc

мобільний телефон – komórka

мова – język

молоко – mleko

музика – muzyka

Н

напій – napój

небо – niebo

невпевнено, непевнений – niepewnie,
niepewny

неділя – niedziela

ні – nie

ніс – nos

ніч – noc

нічого – nic

новий, нова – nowy, nowa

нога, ноги – noga, nogi

нотатник – notes

ноутбук – laptop

О

обід – obiad

образотворче мистецтво – plastyka

огірок, огірки – ogórek, ogórki

один, перший – jeden, pierwszy

одинадцять, одинадцятий – jedenaście,
jedenasty

олівець, олівці – ołówek, ołówki

очі, око – oczy, oko

П'

п'ятірка – piątka

п'ятнадцять, п'ятнадцятий – piętnaście,
piętnasty

п'ятниця – piątek

п'ять, п'ятий – pięć, piąty

П

палець, пальці – palec, palce

пан, пані – pan, pani

парта, парти – ławka, ławki

пенал – piórnik, piórniki

перерва – przerwa

перець, перці – papryka, papryki

перший поверх – parter

перший, перша, перше – pierwszy,
pierwsza, pierwsze

піріжок, булочка – bułka, bułki

письмовий стіл – biurko

пити – pić

підлога – podłoga

підручник, підручники – podręcznik,
podręczniki

підстругачка – temperówka

пінг-понг – ping-pong

пластун, пластунка – harcerz, harcerka

поверх, поверхи – piętro, piętra

подарунок, подарунки – prezent,
prezenty

подруга, подружки – przyjaciółka,
przyjaciółki

подушка, подушки – poduszka,
poduszki

полиця, поліці – półka, półki

польський, польська, польське – polski,
polska, polskie

помідор, помідори – pomidor, pomidory

понеділок – poniedziałek

прапор, прапори – flaga, flagi

привіт – hej

природа – przyroda

прізвище – nazwisko

Р

разом – razem

рік, роки – rok, lata

ріка – rzeka

річ, річі – rzecz, rzeczy

розуміти – rozumieć

розумний, розумна – mądry, mądra

рука, руки – ręka, ręce

ручка – długopis

рюкзак, рюкзаки – plecak, plecaki

С

светр, светри – sweter, swetry

свято, свята – święto, święta

середа – środa
серпень – sierpień
сестра, сестри – siostra, siostry
син, сини – syn, synowie
сім, сьомий – siedem, siódmy
сімнадцять, сімнадцятий –
siedemnaście, siedemnasty
січень – styczeń
слон, слони – słoń, słonie
сніг – śnieg
собака, собаки – pies, psy
спортивний – gimnastyczny
стіл, столи – stół, stoły
стілець, стільці – krzesło, krzesła
стіна, стіни – ściana, ściany
субота – sobota
суп – zupa
сходи – schody
сьогодні – dziś
Т
так – tak
там – tam
тато – tata
технічний – techniczny
ти – ty
тихо, тихий – cicho, cichy
торт – tort
травень – maj
три, третій – trzy, trzeci
тридцять, тридцятий – trzydzieści,
trzydziesty
трикутна лінійка – ekierka
тринадцять, тринадцятий – trzynaście,
trzynasty
тут – tu
У
Україна – Ukraina

урок, уроки – lekcja, lekcje
Ф
фарби – farba, farby
фізичний – fizyczny
Х
хвилина, хвилини – minuta, minuty
хліб – chleb
хлопці, хлопець – chłopiec, chłopcy
хол – hol
циркуль – cyrkiel
Ч
чай – herbata
чайник – czajnik
чарівниця – wróżka
червень – czerwiec
четвер – czwartek
чоловік, чоловіки – mąż, mężowie
чотирий, четвертий – cztery, czwarty
чотирнадцять, чотирнадцятий –
czternaście, czternasty
Ш
шарф – szalik
шафа, шафи – szafka, szafki
швидко, швидкий – szybko, szybki
шия – szyja
шістнадцять, шістнадцятий –
szesnaście, szesnasty
шість, шостий – sześć, szósty
шкільний, шкільна – szkolny, szkolna
школа – szkoła
ще раз – jeszcze raz
щоденник – dziennik
Я
я – ja
яблуко, яблука – jabłko, jabłka
яйце, яйця – jajko, jajka

Ćwiczenie 1 Вправа № 1

Wypisz ze słowniczka:

Випиши зі словничка:

wyrazy nazywające liczby / слова, що позначають цифри і номери –

.....

.....

.....

wyrazy nazywające części ciała / слова, що означають частини тіла –

.....

.....

.....

wyrazy związane ze szkołą / слова, що пов'язані зі школою –

.....

.....

.....

wyrazy związane z upływem czasu / слова, що пов'язані з часом –

.....

.....

.....

wyrazy nazywające zwierzęta / назви звірят –

.....

.....

.....

wyrazy związane z domem / слова, що пов'язані з домом –

.....

.....

.....

wyrazy związane z jedzeniem / назви їжі та продуктів харчування –

.....

.....

.....

wyrazy związane z ludźmi / слова, що пов'язані з людьми –

.....

.....

.....

Nie dałybyśmy rady bez:

Bartka Brosza, Kseni Charczenko, Marii Chojnickiej, prof. dr hab. Wiesława Czołpińskiego, Małgorzaty Dąbrowicz, Jacka Foromańskiego, Tomasza Kaczkowskiego, Anastazji Kowalyszyn, Łukasza Mazura, Lesi Pasichnyk, Grażyny Rigall, Natalii Rusieckiej, Agaty Saracyn, Marcina Wiercińskiego, Szczepana Żywno.

Dziękujemy Wam za bezinteresowność, ofiarność, wielkie serca i wspaniałą współpracę. Jesteście wielcy!

Autorki

Ця книжка не з'явилася б без:

Бартека Броша, Ксенії Харченко, Марії Хойницької, проф. Віслава Чолпінського, Малгожати Домбровіч, Яцека Фороманського, Томаша Качковського, Анастасії Ковалишин, Лукаша Мазура, Лесі Пасічник, Гражини Рігалл, Наталії Русецької, Агати Сарацин, Марчіна Верчинського, Щепана Живно.

*Дякуємо вам за інтерес, самовідданість, великі серця й чудову співпрацю!
Ви — наші герої!*

Авторки

Agnieszka Suchowierska – pisarka dziecięca, jej książka *Mat i świat* otrzymała nagrodę IBBY Książka Roku 2015, a książka *Ada Judytka i zaginiony tales* – nominację do Ogólnopolskiej Nagrody im. Kornela Makuszyńskiego w 2018 roku. Współautorka podręczników do języka polskiego wydanych przez Gdańskie Wydawnictwo Oświatowe i licznych publikacji do nauki języka polskiego.

dr Katarzyna Szostak-Król – autorka publikacji z zakresu edukacji międzykulturowej (m.in. *Przygody Innego. Bajki w edukacji międzykulturowej*, 2011) oraz metodyki nauczania języka polskiego jako obcego (m.in. *Zrozumieć Innego. Międzykulturowa kompetencja komunikacyjna w procesie uczenia się języka polskiego jako obcego*, 2015), dyrektorka Szkoły Podstawowej nr 26 im. Stanisława Staszica w Białymstoku, w której od lat uczą się dzieci z doświadczeniem migracyjnym. Laureatka konkursu Światowej Organizacji Wychowania Przedszkolnego OMEP za działalność w obszarze edukacji międzykulturowej.

Ksenia Charczenko – tłumaczka, pisarka, redaktorka oraz menadżerka kultury. Z powodu wojny z Rosją w lutym 2022 r. ze swoim pięcioletnim synkiem była zmuszona uciec z Kijowa do Polski. Autorka licznych publikacji prozą, m.in. książki *Historia* (2007), laureatka Nagrody czasopisma „Suczasnist” (2008), stypendystka programów *Homines Urbani* (Kraków, 2008) oraz *Gaude Polonia* (Wrocław, 2012). Przed wyjazdem z Ukrainy pracowała w wydawnictwie *Yakaboo Publishing* jako redaktorka książek non-fiction.

Агнешка Суховєрська – дитяча письменниця. Її книжка «Мат і світ» була відзначена нагородою IBBY «Книжка року-2015», а повість «Ада Юдитка і загублений таліт» – номінована на здобуття Загальнопольської премії ім. Корнеля Макушинського у 2018 році. Співавторка підручників із польської мови, що були видані у «Гданському освітньому видавництві», та численних публікацій щодо вивчення польської мови.

Катажина Шостак-Круль – доктор наук, авторка багатьох публікацій на тему міжкультурної освіти («Пригоди Іншого. Казки у міжкультурній освіті», 2011) та методики викладання польської мови як іноземної («Зрозуміти Іншого. Міжкультурна культурна компетенція у процесі вивчення польської мови як іноземної», 2015), директорка загальноосвітньої школи №26 ім. Станіслава Сташіца в Білостоку, де упродовж багатьох років навчаються діти, що емігрували до Польщі. Laureatka конкурсу Міжнародної організації дошкільного виховання OMEP за діяльність у сфері міжкультурної освіти.

Ксенія Харченко – перекладачка, письменниця, редакторка і культурна менеджерка, яка через війну з Росією у лютому 2022 року разом із п’ятирічним сином була змушена втекти з Києва до Польщі. Авторка багатьох художніх текстів, зокрема книжки «Історія» (2007), лауреатка Премії журналу «Сучасність» (2008), стипендіатка програм *Homines Urbani* (Краків, 2008) та *Gaude Polonia* (Вроцлав, 2012). До виїзду з України працювала у видавництві *Yakaboo Publishing* як редакторка українського нонфікшену.